

1981 பிப்ரவரி 2]

வந்தால் அவையில் விவாதிப்பதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படக் கூடும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர்களே, சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் ஒரு முன்மாதிரி நடைபெற்றிருக்கிறது. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் அவர்கள் திருச்சியிலே பேசிய பேச்சை வைத்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின்மீது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் சேர்ந்த உறுப்பினரவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசும் பதில் சொல்லியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதுபற்றி முன்னதாகவே நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்டது. (குறுக்கீடு) உடனே எடுக்கப்படவில்லை. தவறான தகவலை அவைக்குக் கொடுக்க வேண்டாம். முழுக்க முழுக்க நான் அந்தச் சம்பவத்தின்பொழுது இருந்திருக்கிறேன். எனக்கு நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: இங்குள்ள பிரச்சனை அமைச்சர் மீது மட்டுமல்ல; அரசாங்க சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற அவருடைய உதவியாளர் மீதும் பிரச்சனை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: முறைப்படி வர வேண்டும் உடனடியாகக் கொண்டுவருவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்கிறேனே தவிர, முறைப்படி கொண்டுவரும் என்ற உறுப்பினருக்கும் மறுப்பதற்கு நான் தயாராக இல்லை. இந்தப் பிரச்சனை இத்துடன் முடிந்து விட்டது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, இப்பொழுது விவாதம் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் முறைப்படி, ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமாகவோ, கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமாகவோ அல்லது உரிமைப் பிரச்சனை என்ற முறையிலேயோ இப்படி ஏதாவது ஒரு முறையில் கொண்டு வருகின்ற பொழுது அப்பொழுது பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாமே தவிர, இப்பொழுது அவர்கள் பேசினால் மறுபடியும் பதில் சொல்லி விவாதம் வளர்ந்துக் கொண்டே போகும். ஆகவே, முறைப்படி நடக்கும்பொழுது செய்யலாம்.

6. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கைகள் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நேற்றைய தொடர்ச்சியை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு எனக்கு அனுமதி வழங்கியமைக்காக தலைவரவர்களுக்கு என்னுடைய பணிவான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரியபெரிய தனியார் தொழிற்சாலைகளிலே ஒரு யூனிட்டிற்கு 2 பைசா, 4 பைசா 7 பைசா என்ற அளவிலே தான் வசூல்

(திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1981 பிப்ரவரி 2]

செய்யப்படுகின்றது. அதைக்கூட அவர்கள் சரியாகக் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, மேட்டூர் அலுமினியம் பேக்டரி யில் கிட்டத்தட்ட ஒன்பதரை கோடி ரூபாய் பாக்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, இப்படி பாக்கி வைத்திருப்பவர்கள் மீது சற்றுக் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து, அபராதக் கட்டணங் களை கழித்து விட்டாவது, அசலை மட்டுமாவது வசூல் செய்தால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டிரான்ஸ்பார்மரிலே 200 யூனிட்கள் இருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் 175 யூனிட்கள் வரைக்கும் தான் பம்புசெட்டுகளுக்கு சப்ளை கொடுக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாமல், 200 யூனிட்கள் என்றால் 199½ யூனிட் வரையில் சப்ளை கொடுக்க அனுமதி கொடுக்கப்படுகின்றது. அப்படிக் கொடுப்பதால் 5 ஹார்ஸ் பவர் வைத்திருப்பவர்கள் கூட 7 ஹார்ஸ் பவர் வைத்து மின்சாரத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் மோட்டார்கள் பரீன் ஆகின்றன. ஒரு மோட்டார் எரிந்து விட்டால் 900 ரூபாய் பணம் கொடுத்து மறுபடியும் காரியில் கட்ட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு வசதியில்லாமல் இருப்பதால் யுனைடெட் கம்பெனிக்காரர்கள் ஆண்டுக்கு 15 ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன். சரியாகத் தெரிய வில்லை, வாங்கிக்கொண்டு எரிந்து போன மோட்டார்களுக்கு இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியிலிருந்து 300 ரூபாய் வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். அதை மாற்றி நம்முடைய அரசாங்கமே இன்னும் அதிகமான பணத்தை, ஒவ்வொரு மோட்டாருக்கும் இவ்வளவு என்று Insurance-க்கு வாங்கிக் கொண்டு, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை யாகிலும் மோட்டார் எரிந்து விட்டால் அதற்கு உதவி செய்யும் வகையில், முழுமையாக காரியில் கட்டும் பணத்தை அரசாங்கமே கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அதுமாத்திரமில்லாமல், அரசு விப்டு வைத்து, இரவிலே 8 மணி நேரம், பகலிலே 6 மணி நேரம் என்று மின்சாரத்தைக் கொடுக்கிறது. அப்படி கொடுப்பதுகூட அந்த விவசாயி பகலெல்லாம், காத்திருந்து மின்சாரம் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த 6 மணி நேரத்திற்குள்ளாக திடீரென்று 2 ஃபேஸ், 1 சிங்கில் ஃபேஸ் என்று 3 ஃபேஸ் வராமல், இரண்டு சிங்கில் ஃபேஸிலோ ஒரு சிங்கில் ஃபேசிலோ, அந்த மின்சாரம் வரும் போது, அந்த மோட்டார் பரீன் ஆகி விடுகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகள் இல்லாமல், அந்த விவசாயிகளுக்கு நிவர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு, அதாவது நல்ல முறையிலே இதிலே தேர்ச்சி பெற்று, இன்ஜினீயராக இதிலே பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். அவருக்கு ஒரு பணிவான வேண்டு கோள்வைக்க விரும்புகிறேன். சென்ற 1979-ஆம் ஆண்டு, இரண்டு

1981 பிப்ரவரி 2] (திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்)

ரிசர்வ் சீட்டுகளை, ஃபில் அப் செய்வதற்காக, இரண்டு ஜூனியர் இன்ஜினியர்களை பதவிகளில் அமர்த்த அரிஜன வகுப்பு இன்ஜினியர்களிடமிருந்து மனுக்கள் பெற்று, அதற்குப் பிறகு நேர்முகத் தேர்வு நடைபெற்று, அதற்குப் பிறகு தகுதியில்லையென்று, அவர்களைத் தள்ளி விட்டார்களென்றால், அது எந்த அளவு சாலப் பொருந்தும் என்பதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, யாரை நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைத்தார்களோ, அவர்களை, அந்த உத்தியோகத்தில் அமர்த்த வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் என்று கருதுகிறேன். அப்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான அரிஜன மாணவ மாணவிகளிடமிருந்து, அங்கே கிளார்க்குகள் வேலையை பூர்த்தி செய்ய மனுக்கள் பெறப் பட்டன. பிறகு, அவர்களை நேர்முகத் தேர்வுக்கு அழைத்தார்கள். அதன் பிறகு, அவர்களது சான் நிதழ்கள் வெரிஃபை செய்யப்பட்டன. இப்படியெல்லாம் முடிந்தபிறகு இப்போது 1½ வருஷம் ஆகிவிட்டது. அதை அப்படியே ரூடி, இதுவரைக்கும் பேசாமல் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதனுடைய கரணம் என்ன? 18% பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தானே அரிஜனக் குழந்தைகளிடமிருந்து மனுக்களை பெற்றார்கள். மனுக்களைப் பெற்ற பிறகு, எல்லா வேலையும் முடிந்த பிறகு, உடனடியாக அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமல், அப்பாய்ன்ட்மென்டை நிறுத்தி வைப்பது நல்லதல்ல என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள், 1984ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாக, மின்சாரமே இல்லையென்ற அளவிற்கு, நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று அந்த அளவிலே திட்டமிட்டு வருகிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மஞ்சளாறு என்று ஒரு அணைக்கட்டு இருக்கிறது. அதிலே, நல்ல உயரமான பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் வருகிறது. அங்கேயிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்பதைக் கவனிப்பதோடு, சோழவந்தான் தொகுதியிலே, ஏற்கெனவே சாத்தியாறு திட்டம் என்ற ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு அது நடைமுறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறது. அங்கேயும் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய வழிவகை இருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.]

அது மாத்திரம் இல்லாமல், இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சனை. இந்த விவசாயிகளுக்கு காலா காலத்திலே, (மணியடிக்கப்பெற்றது) அதாவது, எங்கெங்கெல்லாம் ஏழை

(திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1981 பிப்ரவரி 2]

விவசாயிகள், ஏற்கெனவே நான் சொன்னாலும் கூட, ஏழை விவசாயிகள் 1 ஏக்கர் 2 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் சர்வீஸ் கனெக்ஷனுக்கு அப்ளை செய்தால், 4 ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகள் வரை கூட அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கொடுக்கப்படாமல் தாமதம் ஆகிறது. இம்மாதிரி குறைபாடுகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்பட்டு, மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தினுடைய 1980-81 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை பெற்றமைக்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டறிக்கையின் 12-வது பக்கத்தில் 15-வது பாராவிலே, '1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 31 ஆம் நாளன்றுள்ளவாறு 38.35 இலட்சம் பேர் மின்சக்தி பயன்படுத்தினர் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 20.32 இலட்சம் பேர் வீட்டுக் காரியங்களுக்காக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் சென்னையிலே பார்க்கிற பொழுது, அடிக்கடி மின்சாரத்தட்டு ஏற்பட்டு வருகிறது என்பதைச் சென்னையிலே வாழ்கின்றவர்கள் மட்டுமல்ல, சென்னையிலே தங்கியிருக்கிற நம்முடைய உறுப்பினர்களும் நன்கு அறிவார்கள். இதை நீண்ட நெடுங்காலமாகவே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 11.20]

ஏன் இப்படி அடிக்கடி மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது என்பதையும் அதை நிவர்த்தி செய்ய இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக, மின்வாரியத்திலே புதிய இணைப்புகள் அதிகமாக கொடுத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். ஒரு பக்கம் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. இன்னொரு பக்கம் அதிக மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்படுவதன் நோக்கம் என்ன என்பதை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு வீதியிலே 10 வீடுகளில் விளக்குகள் இருந்தால் மாலை 6 மணிக்கு மின்விளக்குகள் எரிகின்ற போது அரை மணி நேரம் கழித்து அவை அணைந்து போகின்றன. இப்படிப்பட்ட கோளாறுகள் நீக்கப் பட வேண்டும். கடந்த ஆண்டு என்னுடைய ரெம்பூர் தொகுதியிலே அடிக்கடி மின்சாரத் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது என்று சொன்ன நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அவன செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அந்தத் தொகுதிக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும் அங்கே அபிவிருத்தியாகி இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை மட்டுமே இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சு. பாலன்]

1981 பிப்ரவரி 2

அது மட்டுமல்ல சென்னையிலே டல பகுதிகளில் தினசரி 2 மணி நேரம் மின்சார தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. இதனால் சிறு கைத் தொழில் நடத்துபவர்களும், கடைக்காரர்களும், அதே நேரத்தில் சவரத் தொழிலாளர்களும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த 2 மணி நேரத்தில் சவரத் தொழிலாளரிடம் யாரும் சென்று முகச்சவரம் செய்து கொள்ள முடியாது. இதை எல்லாம் பார்க்கிற போது சென்னையிலே எந்த அளவிற்கு இத்தகைய நிலை இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் மின்சார வாரியத்தில் புதிய பணியாட்களை எடுத்திருந்தார்கள். அந்த பணியாட்கள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அங்கே காலியாக்கப்பட்ட அந்த இடங்கள் நிரப்பப்படாத காரணத்தால் இன்று மின்வாரியத்தில் பணிகள் தேக்கமாக இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாதந்தோறும் மின்கட்டண பாக்கிக்காக அனுப்பப்படுகின்ற பில்கள் மிகவும் காலநாமதமாக வருகின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்லாமல் அங்கே வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் சாக்கு போக்கு சொல்லிக்கொண்டு அதிக வருமானம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக 'ஓவர்டைம்' செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் மின்வாரியத்தில் நஷ்டம் அதிகமாகி செலவாகின்றது.

பேசுன்பிரிட்ஜ் மின்நிலையத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே கோடுக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையில் 16-வது பக்கத்தில் 21-வது பாராவில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1980 முதல் 1985 ஆம் ஆண்டிற்குள்ளாக இந்த பேசுன்பிரிட்ஜ் மின் நிலையத்தில் உற்பத்தி பிரிவுகளை மாற்றி அமைத்து 110 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தியாகும் படி செயல்படுத்தப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் அந்த மின் நிலையத்தினுடைய தரம் ஒரு நாளைக்கு ஏறக்குறைய 95 மெகா வாட் தயாராகும் வகையில் நல்ல மெஷின்கள் பொறுத்தப்பட்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய இன்றைய உற்பத்தித் திறன் 30 முதல் 35 மகா. வாட். ஆகத்தான் இருக்கிறது. எனவே அந்த 90 மெகா. வாட். மின்சாரத்தையாவது தடாரிக்க வேண்டும் என்று அங்குள்ள அதிகாரிகள் செயல்பட்டால், நிச்சயமாக சென்னையிலே மின்சாரத் தட்டுப்பாடு அடிக்கடி ஏற்படாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் பேசுன்பிரிட்ஜ் மின்நிலையத்திலே இருந்து வெளியேறுகின்ற சாம்பல், சென்னை மாநகரத்தைப் பாதிக்கின்ற அளவில் இருக்கின்றது. இந்த நிலை நீடிக்குமானால் இன்னும் 5 ஆண்டு காலத்தில் சென்னையிலே வாழ்கின்ற மக்கள் காச நோயால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்கின்ற சூழ்நிலை இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை
அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

[திரு. சு. பாலன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

அத் தகைய நிலைமையைப் போக்குவதற்கு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சுகாதாரக் குழுவை அமைத்து, அதனால் ஏற்படுகின்ற தீமைகளைத் தடுப்பதற்காக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

இன்றைக்கு அந்த மின்வாரியத்தில் ஏராளமான ஊழல்களை அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் செய்வதாக அங்கே இருக்கும் தொழிலாளர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களும் இன்றையதினம் அதே முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல அங்கே ஆமர் மற்றும் பல விலையுயர்ந்த பொருள்கள் எல்லாம் ஒரு பிறை வருகிறது. கணக்குக் காட்டிய பின்னர், அது மீண்டும் வெளியே வந்து, அடுத்தமுறையும் கணக்கில் காட்டப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட துஷ்பிரயோகங்கள் அங்கே நடைபெற்று வருகின்றன. இதுகுறித்து தொழிலாளர் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் எத்தனையோ முறை எடுத்துக் கூறியும் இதுவரையில் அது தடுக்கப்படவில்லை.

அங்கே ஏற்றுமதித் தொழிலாளர்கள் கான்ட்ராக்ட் முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கே போக்குவரத்து வசதிகள் சரியாக இல்லை. அதனால் அங்கே நிலக்கரி ஏற்றுமதி, இறக்குமதி ஆண்டதோறும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல் நடைபெறுவதில் மிகவும் மோசமான நிலைமைகள் தற்போது இருக்கின்றன. ஏற்கனவே அங்கே 150 வாகனங்கள் நிலக்கரி காணாமல் போய்விட்டது என்ற குறிப்பு அரசிடம் இருக்கிறது. அந்த 150 வாகனங்கள் என்ன ஆயிற்று என்று இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மின்வாரியமே அந்த நிலக்கரி ஏற்றுமதி, இறக்குமதியை ஏற்றுக் கொண்டு, அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்தினால் பல லட்ச ரூபாய் வாரியத்திற்கு மிச்சமாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு கிராமங்களில் உள்ள குடிசைகளுக்கு மின்வாரியம் மின் வசதியைச் செய்து கொடுக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில்—பெரம்பூர் தொகுதியில் கருணாநிதி நகர், பெரியார் நகர், சிவசாமி நகர் போன்ற பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு இன்றையதினம் பட்டா நிலங்கள் விலைக்கு விற்கப்பட்டு, அவர்கள் தனி வீடுகள் அமைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மின் இணைப்பு கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு துணைத்தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பூ. மு. நரசிம்மன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும், 1979-80 ஆம்

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. பூ. மு. நரசிம்மன்]

ஆண்டுக்கான துணைநிதி நிலை அறிக்கை குறித்தும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மின் சக்தி மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமானது என்பது நாடறிந்த உண்மை. கூடுதல் மின் சக்தியைப் பெருக்க இந்த அரசு முனைந்து இருப்பதைக் கண்டு நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மின்சக்தி அதிகமாகக் கிடைத்ததால் மின் உற்பத்தி 14 சதவிகிதம் உயர்ந்துள்ளது என்பதை அறிந்து நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். புதுடெல்லியில் 1980 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற மின்சார அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் தமிழ்நாடு தொடர்ந்து மின்சக்திப் பற்றா குறையின் பிடியிலிருந்து விடுபடவேண்டுமாயின், நமது தேவைகளுக்கும் மேற்பட்டு 10 சதவிகிதம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று நமது மின்துறை அமைச்சர் வலியுறுத்தி இருப்பதைக் கண்டு நான் மிகவும் பெருமிதம் கொள்கிறேன். மின்சாரம் அண்டை மாநிலங்களிலிருந்தல்லாமல் மத்திய அரசு பொறுப்பு ஏற்கும் நிலையங்களிலிருந்து வாங்கப்படுமாறு உறுதி செய்வது பொருத்தமாகும் என்கிற கருத்தை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

எண்ணூர், தூத்துக்குடி ஆகிய அனல் மின் நிலையங்களில் மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்க இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் இரண்டு நிலையங்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று தமிழக முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்திருக்கிற முயற்சியைக் கண்டு தமிழகம் பாராட்டுகிறது.

கிராமப்புறங்களிலே பகல் நேரத்தில் 6 மணி நேரமும், இரவு நேரத்தில் 8 மணி நேரமும் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த அளவை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், பகல் நேரத்தில் 8 மணி நேரம் மின்சாரம் வழங்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின் உற்பத்தியைப் பயன்படுத்துவதில் தமிழகம் மூன்றாவது இடத்தில் இருந்தாலும் வேளாண்மைக்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகம் வேளாண்மையை மையமாகக் கொண்டிருக்கிறது, பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று மனுக்கள் அனுப்பி சில ஆண்டுகள் ஆகியும் மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி, வேளாண்மைத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்றும், அதே நேரத்தில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்றும் ஒரு கோரிக்கையாக இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை செய்யப்படும் மின்சக்தியில் 50% வேளாண்மைத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

63,000 கிராமங்களுக்கு மேலாக மின்சார வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ளதைக் கண்டு தமிழகம் பாராட்டுகிறது.

அரிசன குடியிருப்புகள் அனைத்துக்கும் மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நலித்த சமூகத்தினர் பாராட்டுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட அரிசன மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளிலே குழல் வலக்குகளை ஏற்படுத்தித் தர இந்த அரசை வலியுறுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குடிசைகளுக்கு மின்வசதி அளிக்கும் திட்டத்தைத் தொடங்குவது குறித்து இந்த நாட்டு மக்கள் பாராட்டுகின்றார்கள். குறைந்த செலவிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருக்கின்றவர்களும் மனம் குளிர பாராட்டுகிறார்கள்.

உள்ளாட்சி மன்றங்களில் தெருவிளக்குகளை மின்சார வாரியம் ஏற்றுக்கின்றது. இதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதைக் காணுகிறோம். பல ஊராட்சிகளில் தெருவிளக்குகள் எரியாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய இந்த அரசு தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களுக்கு மின்சக்தி கொடுப்பதில் முக்கிய த்துவம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரக் கட்டணம் கட்டுவதைப் பொறுத்தவரையில் 1 பிளஸ் 1 என்ற முறையையல்லோரும் வரவேற்கின்றார்கள். விவசாயத்திற்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பம்புசெட்டுகளில் 'ஓயர் தெப்ட்' என்ற நிலையை இன்றைய தினம் காண்கிறோம். ஓயர் தெப்ட் போனவுடனே மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலையை மாற்றி உடனடியாக மின் இணைப்பு வழங்க கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பள்ளிப்பட்டுத் தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டில் பல கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் உள்ளவர்கள், திராவிடர்கள் வாழ்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்கள் குடிசைகளில் வாழ்கின்றார்கள். கிராமங்களுக்கு, அரிசன மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்புத் தருகின்ற இந்த அரசு, அதிலே கவனம் செலுத்தி, பள்ளிப்பட்டு தொகுதி மக்களுக்கு மின் இணைப்பு விரைவிலே வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. நெடுமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மின்சார வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு கொடுத்த தற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலிலே மின்சார பற்றாக்குறை பற்றி சிலவற்றை இங்கே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

மின்சார பற்றாக்குறை என்பது இன்று நேற்று அல்ல, 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து இருந்துவருகின்ற ஒன்று. அதிலும் மின்சாரம் எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் வருகிற மாதம் ஐதலை முதல் அக்டோபர் வரையில் தான். ஆனால் அக்டோபரிலிருந்து ஜூன் வரையில் மின்சார வெட்டு என்றும் 'லோட் ஷெடிங்' என்ற பெயராலும் மின்சாரத் தடை தொடர்ச்சியாக இருந்துவருகிறது. ஆக, இந்த மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்பது ஏதோ திடீரென்று வருகிறது. அந்த நேரத்தில் அதைச் சமாளிப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சுற்றறிக்கை அனுப்புகின்ற நிலை இருக்கிறதே தவிர அது நிரந்தரமான ஒன்று என்ற அடிப்படையில் அரசு அதிகாரிகள், மின்சார வாரியத்திலே இருக்கிற எஞ்சினியர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும், தடை ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் எந்தெந்த பகுதிகளில் எந்தெந்த நேரத்தில் மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்று விவசாயிகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் முன்னதாக அறிவிக்கின்ற ஒரு ஏற்பாடு இதுவரை இல்லை. ஆண்டுதோறும் புதிய சர்க்குலர்கள் அனுப்புகிறார்களே தவிர மற்ற ஏற்பாடுகள் ஒன்றும் இல்லை. இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு வழிமுறையை அரசாங்கத் தரப்பிலே தயாரித்து அதை விவசாயிகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வழங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திடீர் திடீரென்று மின்சாரத்தை நிறுத்துவதனால் பலவிதமான சங்கடங்கள் தொழிற்சாலைகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஏற்படுகின்றது. இதைத் தடுக்கின்ற வகையில் நிரந்தரமான ஒரு Instruction Book அரசாங்கம் வெளியிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் காரியங்களுக்கென்று மின் இணைப்பு கொடுப்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொருவிதமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. பல மாவட்டங்களிலே மனுச் செய்து 3 அல்லது 4 மாதங்களுக்கு பிறகுதான் மின் இணைப்பு கிடைக்கின்றது. மதுரை, திருச்சி, நெல்லை போன்ற இடங்களில் 1975-76லே செய்துகொள்ளப்பட்ட மனுக்களுக்கு இன்னும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே விவசாய காரியங்களுக்கு நிலத்தடி நீரை நம்பி இருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்குவதிலே முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஆண்டுக்கு 50 ஆயிரம் மின் இணைப்புகள் கொடுப்பது என்ற திட்டம் 1979-80-ல் ஆண்டுக்கு 30 ஆயிரம் மின் இணைப்பு கொடுப்பது என்ற வகையிலே குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது சரியல்ல 50 ஆயிரம் மின் இணைப்பு என்பதே பொதுதான் என்று இருக்கின்ற நிலைமையில் அதை மேலும் உயர்த்துவதற்கு முன்வரவேண்டுமே தவிர குறைக்கக்கூடாது. அவ்வாறு குறைப்பதன் மூலம் விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

[1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

நிலத்திலேயே குடியிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு விவசாயக் காரியங்களுக்கு என்று மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறு கனெக்ஷன் கொடுக்கின்றபோதே அவர்கள் அந்த நிலத்திலேயே குடியிருந்தால் அந்த வீடுகளுக்கு மின் இணைப்புத்தர தனியாக கட்டணத்தைத் அவர்கள் கட்ட வேண்டும் என்றும் அதற்கு விவசாயிகள் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தப்படுகின்றது. இது சரியல்ல. விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் நிலத்திலேயே குடியிருந்தால் அவர்களுடைய வீட்டுக்கு மின் இணைப்பு தர ஆகின்ற கட்டணத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள அரசு முன்வரவேண்டும்.

அடுத்து அண்மையிலே கர்நாடக மாநிலத்திலே ஒரு நல்ல திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நாமும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கர்நாடக மாநிலத்திலே 10 ஹார்ஸ் பவருக்குக் கீழே உள்ள பம்ப்செட்டுகளுக்கு மீட்டர் கிடையாது என்றும் ஆண்டுக்கு ஒரு H.P.க்கு 50 ரூபாய் என்றும் ஃப்ளேட் ரேட்டாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் அண்மையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். 10 ஹார்ஸ் பவருக்குக் கீழே உள்ள பம்ப்செட் வைத்திருப்பவரையாராக இருந்தாலும் அதாவது ஊராட்சி மன்றம், நகராட்சி மன்றம் ஆகியவற்றுக்குக் கூட இந்தச் சலுகை உண்டு என்று கர்நாடக மாநிலத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே 10 ஹார்ஸ் பவருக்கும் கீழே உள்ள பம்ப்செட் வைத்திருக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை 50 ஆயிரத்திற்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று குத்துமதிப்பாக கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படியானால் இத்திட்டத்தின் மூலம் கிட்டத்தட்ட 8½ லட்சம் விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த வகையில் ஆண்டுக்கு ஒரு H.P.க்கு 50 ரூபாய் என்று ஃப்ளேட் ரேட்டாக நிர்ணயித்துவிட்டால் பல சிரமங்களிலே இருந்து விவசாயிகள் விடுபட முடியும். மேலும் அவர்கள் மீட்டர் வாடகை கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை இல்லாமல் போய்விடும். ஏனென்றால் தற்போது மீட்டர் வாடகை என்றால் அது ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக ஆகிவிட்டிருக்கின்றது. அண்மையிலே நடைபெற்ற விவசாயிகள் போராட்டத்திலே கூட மீட்டர் பிரச்சினை ஒரு முக்கியமான ஒன்றாக இருந்திருக்கின்றது. ஆகவே கர்நாடக மாநிலம் போன்று நாமும் அறிவித்துவிட்டால் நமக்கு நிறைய மீட்டர்கள் திரும்பக் கிடைக்கும். அதல் மூலம் மற்ற நிலைகளிலே இருக்கின்ற மீட்டர் பற்றாக்குறையைச் சமாளித்துக் கொள்ளலாம். இதிலே பலவகையான சிரமங்கள் குறையும்.

அடுத்து தமிழகத்திலே மின்சார வசதி இல்லாத கிராமங்களே இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு நம்முடைய மின் வாரியம் சிறப்பாக பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் மொத்தம் 555

[திரு. ப. நெடுமொன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

கிராமங்களுக்கு இன்னும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்கள் எவை என்று பார்த்தால் அவை ட்ரைபல் வில்லேஜஸ்தான். ஆகவே மலை வாசி கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி அளிப்பதிலே முன்னுரிமை கொடுத்து இந்தக் கிராமங்களில் மின்சார வசதி இருக்கின்றது என்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு விசேஷமான திட்டத்தை வகுத்து இந்த ஆண்டே அதை அமல்படுத்தவேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

இன்னொன்று மிக முக்கியமானதாகும். தமிழ்நாட்டிலே நிறைய என்ஜினியர்கள் இன்றைக்கு வேலைவாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள். நம் மின்சார வாரியத்தில் மின் என்ஜினியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக இல்லை. ஆனால் அரபு நாடுகளில் அவர்களுக்கு நிறைய கிராக்கியிருக்கிறது. தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தில் பணியாற்றுகிற மின் என்ஜினியர்கள் அரபு நாடுகளுக்கு வேலைக்குச் செல்வார்களானால் அதன்மூலம் தமிழ்நாட்டுக்கு நிறைய அன்னியச்செலாவணி கிடைக்கும். ஏராளமான என்ஜினியர்கள் தங்களுக்கு விடுமுறை வழங்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அரசு இதை கொள்கைரீதியாகப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் ஐந்தாண்டுகள் விடுமுறை கொடுத்து அங்குள்ள என்ஜினியர்கள் அரபுநாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அதன்மூலம் ரூ. 600 கோடிக்கு மேல் அன்னியச் செலாவணி அண்டை மாநிலமான கேரளாவிற்குக் கிடைக்கிறது. தமிழ்நாட்டுக்கு அதைவிட அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பிருக்கிறது. தேர்ட் பே கமிஷன் கூட இதை சிபார்சு செய்திருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதால் இங்கே வேலையில்லாதிருக்கிற பல மின் என்ஜினியர்களுக்கு வேலையும் கொடுக்க முடியும் என்பதால் இதை அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நமது மதிப்புக்குரிய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஜூன் மாதத்தில் டெல்லியில் நடைபெற்ற மின்சார அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் சில நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் உறுதியாக இருக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அந்த நிலையில் எந்த மாற்றமும் கூடாது.

மாநில மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையை நாம் இப்போது விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த விவாதத்தில் இதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்குகிற உரிமைதான் இந்த மன்றத்திற்கு இருக்கிறதேதவிர மாநில மின்சார வாரியத்தின்

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

நிர்வாகத்தில் குறுக்கிடுவதற்கும் அதைத் திருத்தியமைப்பதற்கு மாநில உரிமை இந்த மன்றத்திற்குக் கிடையாது என்பது ரொம்ப வருந்தத்தக்கதொரு உண்மையாகும். Electricity Supply Act 1948 என்ற மத்திய அரசின் சட்டம் இருக்கிறது. The Stat has no power to amend this Act அதைத் திருத்த இந்த மன்றத்திற்கு உரிமை கிடையாது. The State Electricity Board is accountable to this Assembly. இந்த மன்றத்திற்கு மின்வாரியத்தின் நிதிநிலையை அறிய பொறுப்புண்டு, ஆனால் அதைக் கட்டுப்படுத்துகிற சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரம் இந்த மன்றத்திற்கு இல்லை என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இந்நிலையை மாற்ற நமது அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாநில மின்வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் நம்முடைய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டவர் அல்ல. அவர், சென்ட்ரல் எலக்ட்ரிசிட்டி அதாரிட்டிக்குக் கட்டுப்பட்டவர். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மின்சாரவாரியத் தலைவர் அவர்கள் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துப்போகிற ஒரு சூழ்நிலையிருக்கிறது. ஆனால் இந்த நிலை மாறுமானால் மாநில அரசுக்கோ அல்லது மின்சாரத் துறை அமைச்சருக்கோ மின்சார வாரியத் தலைவரை கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படும், சட்டப்படி அவர்கள் சென்ட்ரல் எலக்ட்ரிசிட்டி அத்தாரிட்டிக்குக் கட்டுப்பட்டவரே தவிர நம் மாநில அரசுக்கோ அல்லது நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சருக்கோ கட்டுப்பட்டவர் அல்ல. இந்த நிலையை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

நம் மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மின்சார வாரியத்தை திருத்தியமைப்பதற்கும் அதன் சட்டதிட்டங்களை வகுக்கவும் மாநில அரசுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். இந்த மன்றத்திற்கும் உரிமையிருக்க வேண்டும் அதை நமது மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மின்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் வலியுறுத்தியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அங்கே அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். நெய்வேலி அனல் மின் நிலையத்தில் 1976-77-ல் 2,676 மில்லியன் யூனிட்ஸ் உற்பத்தி செய்யப் பட்டது. 1979-80-ல் அது 1,768 மில்லியன் யூனிட்டாக ஆகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக 908 மில்லியன் யூனிட் உற்பத்தி குறைந்துள்ளது. இதனால் தமிழ்நாட்டின் மின் நிலைமை சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது. எனவே நெய்வேலி மின் நிலையத்தை மாநில அரசே எடுத்துக்கொள்வதற்கு மத்திய அரசு அனுமதிக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் வலியுறுத்தியிருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதற்கான முயற்சிகளில் மாநில அரசு ஈடுபட வேண்டும்.

மாநில அரசுகளின் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் சரியாக இயங்காவிட்டால், அத்தகைய ஸிக் பவர் ஸ்டேஷன் மாநிலங்களில் இருக்குமானால் அவற்றை எடுத்துக்கொள்

[1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ப. நெடுமாதன்]

வதற்கான ஒரு உரிமையைப் பெறுவதற்கு மத்திய அரசு முயற்சி செய்துவருகிறது, இது ஒரு ஆபத்தான போக்கு. தனியார் துறையில் உள்ள ஷிக் யூனிட்களைத்தான் மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசுகள் நடத்துகிற ஷிக் யூனிட்களை இதுவரை எடுத்துக்கொண்டதில்லை. ஆனால் அதையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முயற்சி மத்திய அரசுக்கு இருப்பதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன்.

மாநில அரசுகளால் நடத்தப்படுகின்ற அமைப்புகள் சரிவர இயங்க மத்திய அரசு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும். தாமே அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளில் இறங்கக் கூடாது. இரண்டாவது, அண்டை மாநிலங்களோடு நாம் மின் சாரம் சம்பந்தமாக ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள பரிபூரணமான உரிமை நமக்கு இருந்தது. அது இப்போது பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே உற்பத்தியாகக்கூடிய அலுமினியத்தை அண்டை மாநிலமான கேரளாவிற்குக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக மின்சாரம் பெறப்பட்டு வந்த ஒப்பந்தத்தை மத்திய அரசு தடை செய்தது. இதை மத்திய அரசு ஏற்கவில்லை; தடை செய்தது. அதனால் இங்கே இன்றையதினம் மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மாநில அரசுகளுடைய உரிமைகளை மத்திய அரசு பறிப்பது, தலையிடுதல் ஆகியவற்றிற்கு முற்றிப்புள்ளி வைத்தாக வேண்டும்.

இறுதியாக நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி நான் என்னுடைய கருத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதனால் மின் வாரியம் சிறப்பாக செயல்படுவதற்கு இதைப் பகுதிகளாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற உத்தேசம் அரசுக்கு இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது சரியல்ல. காரணம், அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிய வாக்கியங்களை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“The Board is unable to pay adequate attention individually to augment the generating capacity, strengthen the transmission system, rationalise and modernise the distribution network and to take steps to provide for effective consumer satisfaction”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கு அவசியமில்லை. ஏற்கனவே ஜெனரேஷனுக்காக நீங்கள் ஒரு சீ.இ-ஐ வைத்திருக்கிறீர்கள். அதைப்போலவே டிரான்ஸ்மிஷனுக்கு ஒரு சீ.இ-ஐ வைத்திருக்கிறீர்கள். டிஸ்ட்ரிபியூஷனுக்கு ஒரு சீ.இ-ஐ வைத்திருக்கிறீர்கள்? இதை போல் மொத்தம் 7,8 சீ.இ-ஐக்கள் இருக்கிறார்கள். இப்படி பல பேர்களை நியமித்திருக்கிறீர்கள். எனவே, வாரியத்தை பிரிப்பதன் மூலம் முற்றிலும் நிர்வாகம் சீர்குலையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதிலும் குறிப்பாக இவ்வளவு பேர்கள் நியமித்தும் கூட அந்த நிர்வாகம் சரியில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

இதற்குப் பரிகாரம் அதுவல்ல. மின்வாரியத்தை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய அதிகாரத்தை மாநில அரசு பெறுவதன் மூலம்தான் இதை நாம் செய்ய முடியும். மின்வாரியத்தில் அதிகாரத்தை பரவலாக்குங்கள், ஒரே இடத்தில் பொறுப்புகளைக் குவிக்காதீர்கள், SE-க் களிடமிருந்து DE-க்களுக்கு அதிகாரத்தைப் பரவலாக்குங்கள்.

மின்சார வாரியத்தில் இருக்கக்கூடிய சிரமத்திற்கு ஒரு உதாரணத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒகேனகல் மின் திட்டத்தை நம்முடைய அரசு நிறைவேற்றவேண்டுமென்று விரும்புகிறது. 20 ஆண்டு காலமாக இந்தத் திட்டம் கிடப்பிலே கிடக்கிறது. மத்திய மின்சார அமைப்பு, சென்ட்ரல் எலக்ட்ரிசிட்டி அதாரிடி இதற்கு அனுமதி வழங்கவேண்டும்; அதை அது மறுத்திருக்கிறது. மறுப்பிற்குச் சொல்லுகின்ற காரணம், ஆந்திராவிலே மின்சாரம் இருக்கிறது, கேரளத்திலே மின்சாரம் இருக்கிறது, பெற்றுக்கொள்ளலாம். எனவே, ஒகேனகல் திட்டம் எதற்காக என்று கேட்கும் அளவிற்கு, சென்ட்ரல் எலக்ட்ரிசிட்டி அதாரிடிக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன், அண்டை மாநிலமான கர்நாடகத்திற்கு, ஹேமாவதி அணைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது என்று நம்முடைய அரசு ஆட்சேபணை தெரிவித்திருக்கிறது. மத்திய அரசும் திட்டக் குழுவும் அதை நிறைவேற்றக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும், ஹேமாவதி அணைத் திட்டத்தை கட்டி, ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு, அந்த மாநிலத்து முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்த அணைக்கட்டைத் திறந்து இதனால் 2½ இலட்சம் ஏக்கர்கள் பாசனம் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு ஆட்சேபணையை மீறி, தமிழ்நாடு அரசின் ஆட்சேபணையை மீறி இந்த ஹேமாவதி அணைக்கட்டைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பேர்களையும் தட்டிக் கழித்து அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை முடிக்கும்போது, நாம் ஏன் இந்த மாநிலத்தின் மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் போக்க ஒகேனகல் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்வரக் கூடாது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அண்டை மாநிலமான கர்நாடகம் நமக்கு வழிகாட்டி இருக்கிறது. அவர்கள் நம்முடைய உரிமையை மதிக்கவில்லை. மத்திய அரசு சொன்னதையும் மதிக்கவில்லை. ஹேமாவதி அணையைக் கட்டி விட்டார்கள். ஆனால், இந்த ஒகேனகல் திட்டத்தைக் குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டு விட்டார்கள். இன்றைக்கு ஒகேனகல் திட்டத்திற்குப் போட்டியாக 15 மைல் தொலைவில் மேக்காட் என்ற திடத்தில் இன்னொரு மின் உற்பத்தித் திட்டத்தை அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஹேமாவதி திட்டத்தைப் போலவே, இந்தத் திட்டத்தையும் நம்முடைய ஆட்சேபணையை மீறி மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சேபணையை மீறி முடித்துவிட்டால், நம்முடைய நிதி என்ன வாகும் என்பதை நம்முடைய அரசு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அதிலே உறுதியான ஒரு நிலையை எடுத்து, மாநில அரசின் உரிமையைக் காப்பதற்கும், இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மின்சாரப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

[முற்பகல் 11.50]

மாநில மின்வாரியத்தை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தி வழி நடத்திச் செல்லுகிற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இருக்க வேண்டும். அது சென்ட்ரல் எலக்ட்ரிசிட்டி அத்தாரிட்டிக்கு இருக்கக் கூடாது. அதற்கான சட்டத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று எங்கள் கட்சி விரும்புகிறது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கையை இந்த அரசு எடுக்குமானால் அதை நாங்கள் ஆதரிப்போம் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன் : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் ஆண்டு அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அவையின் மேலான கவனத்திற்கு சில கருத்துக்களைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் எந்த அளவுக்குச் சீரோடும் சிறப்போடும் செயல்படுகிறது என்பதற்கு அதிகமான விளக்கத்தை எதிர்க்கட்சியினர் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால். இந்தியாவிலேயே அதிக அளவிற்கு மின்சார இணைப்புகள் கொடுத்து விவசாயிகளுக்காக இருந்தாலும் சரி, தொழிலாளிகளுக்காக இருந்தாலும் சரி, நெசவாளர்களுக்காக இருந்தாலும் சரி, தொழிலதிபர்களுக்காக இருந்தாலும் சரி, நல்ல முறையில் மின் இணைப்புகளைக் கொடுத்து இந்தியாவிலேயே தமிழகந்தான் முன்னணியிலுள்ளது என்ற பெரும் புகழை நம் தமிழக மின்சார வாரியம் பெற்றுள்ளது. எனவே, மின்சார வாரிய சரித்திர சாதனை பற்றி அதிகம் விளக்கத் தேவையில்லை. இந்த வாரியத்திலே சில குறைகள் இருப்பதாகவும், சில குற்றச் சாட்டுகள் இருப்பதாகவும், நிறைவு பெறாத நிலை இருப்பதாகவும் எதிர்க்கட்சியினர் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் அவர்களுக்கெல்லாம் அடக்கத்தோடு ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்ணா தி. மு. க. வின் ஆட்சி இந்த மாநிலத்தில் வந்தபிறகுதான் மின்வாரியம் ஏதோ நஷ்டத்தில் இயங்குவது போலவும் அதற்கு முன்னால் லாபத்தில் இயங்கியது போலவும் ஒரு கருத்தைக் கூறுகிறார்கள். அண்ணா தி. மு. க. வின் ஆட்சியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட இந்த வாரியம் பொத்தல் இலைக் கலமாகத்தான் ஒப்படைக்கப்பட்டது என்பதைப் பொதுமக்களும் உணர்ந்தாக வேண்டும். இந்த மன்றமும் தெரிந்தாகவேண்டும். இதற்கு நான் பெரிய ஆதாரங்களைத் தர வேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை
அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

1975-ல் மின்வாரியத்தின் அறிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் அமைச்சர் உயர்திரு சாதிக்காட்சா அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார்கள். இதைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் கசப்படைகிற நண்பர்கள் நிறைவு பெருவார்கள் என கருதுகிறேன். 'வாரியத்தின் நிதிநிலைமை தொடர்ந்து நெருக்கடியான நிலையிலேயே உள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக தேய்மானச் செலவுகள், வட்டி கட்டுதல் ஆகியவற்றிற்கு மின் வாரியம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய முடியவில்லை. தன்னுடைய செலவினங்களை முழுமையான அளவிற்கு மின்சார வாரியத்தினால் சமாளிக்க முடியவில்லை. ஆக நிதிநிலையைப் பெற்றுத்தவரை திருப்திகரம் இல்லாத நிலையே நீடிக்கிறது', என்று பெருமதிப்பிற்குரிய சாதிக்காட்சா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், தனது அறிக்கையில்.

நான் இந்த மன்றத்திலே இப்போது சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, எவ்வளவு மோசமான நிலையில் மின்சார வாரியம் இந்த அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது, அதை அண்ணா தி.மு.க. அரசு எவ்வளவு சிறப்பாக நிர்வகிக்கிறது என்பதை சாதனைப் பட்டியலைத் தெரிந்த பிறகாவது மாற்றுக்கட்சி நண்பர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்பொழுது பொறுப்பிலே இருக்கும் அண்ணா தி. மு. க. அரசு சாதனையையும் இதற்கு முன் பொறுப்பிலே இருந்த அரசு சாதனையையும் விளக்குவது எனது கடமையாகும்.

1975-ல் மின் உற்பத்தி 7,380 மிலியன் யூனிட். 1980-ல் மின் உற்பத்தி 10,580 மிலியன் யூனிட்; உயர் அழுத்த மின் கம்பிகள் நீளம் 1975-ல் 69,775 கிலோ மீட்டர்; 1980-ல் 77,126 கிலோ மீட்டர். குறைந்த அழுத்த கம்பிகள் நீளம் 1975-ல் 2,02,645 கிலோ மீட்டர்; 1980-ல் 2,49,268 கிலோ மீட்டர். கூடுதல் உயர் அழுத்த துணை நிலையங்கள் 1975-ல் 150; 1980-ல் 192; அதாவது 25% கூடுதல். உயர் அழுத்த துணை நிலையம் 1975-ல் 129; 1980-ல் 165. மின் பங்கீட்டு நிலையங்கள் 1975-ல் 38,729; 1980-ல் 48,595. தனி நபர் உபயோகிக்கும் மின்சாரம் 1975-ல் 125 யூனிட்; 1980-ல் 175 யூனிட். பம்பு செட் உபயோகம் 1975-ல் 7,06,914; 1980-ல் 8,87,227. இவற்றை எல்லாம் நான் நினைவூட்டக் காரணம் இந்த அரசாங்கம் நஷ்டத்தில் நடந்து வந்த வாரியத்தை வைத்துக் கொண்டே நல்ல பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

பலஹீனமான இந்த நிலையில் மின்சாரவாரியம் எங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது, நடத்திலே நடந்து வந்த வாரியம் ஒப்படைக்கப்பட்டாலும், எங்கள் திறமையின் காரணமாக சிறப்பான முறையில் விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவே பலஹீனமான முறையிலும் நடத்திலும் செயல்பட்டு வரும் இந்த வாரியத்தை மேலும் ஊனப்படுத்தும் வகையில் மீண்டும் நடத்ததிற்கு உள்ளாக்கும் வகையில்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை

அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

விவசாய சங்கத்தின் ஒரு பிரிவினர் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருப்பதை இந்த மன்றம் அறியும். விவசாய சங்கத் தலைவரயாரையும் நான் தனிப்பட்ட முறையில் விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. அது தேவையில்லையென்றும் கருதுகிறேன். மின்வாரியம் ஏற்கெனவே நடத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு யூனிடின் உற்பத்திக்கு ஏறத்தாழ 44 காசுகள் செலவாகிறது. 44 காசுகள் செலவாகிற மின்சாரத்தைத்தான் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் சிறிய விவசாயிகளுக்கு 12 காசுகளுக்குக் கொடுக்கிறது. இந்தக் கட்டணத்தை செலுத்தாமல்தான் என் உயிரே போனாலும்சரி, தூக்குமேடையில் ஏற்றினாலும் சரி என்று போராட்டம் நடத்துகிறார்களே இவர்களெல்லாம் இந்த நாட்டின் மேல் நல்லெண்ணம் கொண்டவர்களா என்பதை இந்த மாமன்றம் ஆழ்ந்த கவலையுடன் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது. இதே மின்சாரக் கட்டணம் இதற்கு முன் ஆட்சியில் இருந்தவர்களால் யூனிட்டிற்கு 16 காசுகளாக வசூலிக்கப்பட்டாலும் 16 காசுகள் அதிகமல்லவா, ஏழை விவசாயிகள் கட்ட முடியுமா என்று வாதங்கள் எழுந்தபோது இப்போது எதிர்வரிசையிலே இருக்கும் கலைஞர் அவர்கள்தான் மற்ற மாநிலங்களில் யூனிட்டிற்கு 25 காசுகள் 26 காசுகள் வசூலிக்கிறார்கள், நாம் அப்படி வசூலிக்காமல் 16 காசுகள் வசூலிக்கிறோம் என்று பெருமையோடு இந்த மன்றத்திலே சொன்னார்கள். அதே கலைஞர் அவர்கள் இன்று அந்த 12 பைசா கட்ட முடியாது என்பவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் நாட்டின் நலன்கருதி செயல்படுகிறார்களா? அவர்கள் அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியில் செயல்படுகிறார்களென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாய சங்கத் தலைவர்கள் மக்கள் மத்தியிலே ஒரு தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். ஏதோ தொழிலதிபர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் மின்சாரம் கொடுப்பதாகவும், விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்டாததுபோலவும் தவறான கருத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அந்தத் தவறு—கொடுமை—கடந்தகாலத்திலே நடந்திருக்கலாம். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் அந்தக் கொடுமை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் எவ்வளவு மின் கட்டணம் வசூலிக்கிறோம் என்ற பட்டியலைப் பார்த்தாலே தெரியும். பொது விநியோகத்திற்கு 70 காசுகள் வாங்குகிறோம். வீட்டு விளக்குகளுக்கு 35 காசுகள், தெரு விளக்குகளுக்கு 32.4 காசுகள், சிமின்ட் விநியோகத்திற்கு 24.5 காசுகள், குடிதண்ணீர் விசையேற்றத்திற்கு 25 காசுகள், ரயில்வேக்கு 29 காசுகள், காஸ்டிக் சோடாவுக்கு 21.50 காசுகள், உருக்குத் தொழிலுக்கு 20.50 காசுகள் உரத்தொழிற்சாலைக்கு 23.50 காசுகள், சிறிய விவசாயிகளுக்கு 12 காசுகள். இத்தனை விளக்கங்களும் நான் சொல்லக் காரணம் அண்ணா தி. மு. க. அரசுதான் விவசாயிகளிடம் குறைந்த கட்டணம் வசூலிக்கிறது என்று பெருமையோடு கூறிக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த உண்மைகளை எல்லாம் உணராமல்

[திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

மக்களிடம் தவறான கருத்தைச் சொல்வதை இந்த மாமன்றம் உணரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கருத்தினை உங்களிடம் சொன்னேன். இப்போது மின்சார வாரியம் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது, ஏழைகளுக்குப் பயன்படும் முறையில் செயல்படுகிறது. இந்த மின்சார வாரியத்தின் அதிகாரங்களை எல்லாம் பலஹீனப்படுத்தியாக வேண்டும், அதனுடைய உரிமைகளை எல்லாம் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மத்திய அரசில் இருக்கிற அமைச்சர்கள் செயல்படும்போது வேதனையாக இருக்கிறது. இன்று மத்திய அரசிலே இருப்பவர்களுக்கு இராஜ தர்பார் நடத்த வேண்டுமென்ற ஆசை வந்து விட்டது. அது எந்த துறையாக இருந்தாலும் அது மத்திய அரசுக்கு சர்வ உரிமையுடையதானது, இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலேதான் இன்று மத்திய அமைச்சரவையில் பொறுப்பிவிருக்கும் **அமைச்சர்கள் எல்லாம் மின்சார வாரியத்தின் உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற வகையில் அதன் அதிகாரங்களை எடுக்கின்ற வகையில் ஏற்கெனவே ஊனமுற்றுள்ளவர்களை முடமாக்குகிற வகையில் பேச்சுகளையும் செயல்களையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்த மாநில மின்வாரியத்தின் மீது குற்றங்களைச் சொல்கிறார்கள். இந்த ஆதிக்க வெறியர்களுக்கெல்லாம் புத்தி புகட்டும் வகையில் சரவுமணி அடிக்கின்ற வகையில் கடந்த நவம்பரிலே நடைபெற்ற மாநில மின்வாரிய அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் நமது அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசின் கருத்துக்களை கடுமையாக விமர்சித்து அந்த மாநாட்டிலே பேசினார்கள். அதற்காக தமிழ்ச் சமுதாயம் அவருக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு உள்ளது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது மத்திய மின்விசை அமைச்சரைக் குறிப்பிட்டு ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12.00]

அவர் நமக்கு ரொம்ப சாதகமாக இருக்கிறார் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு அவருடைய பெயரை அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கி விடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தப் பெயரை நீக்கிவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன் : ஏனென்றால், 1945ஆம் ஆண்டு மின்சார சட்டத்தின் கீழ் செயல்படுகிறோம். அந்தச் சட்டமே நமக்கு ஒழுங்காக அதிகாரத்தைத் தரவில்லை. நியாயமான உரிமையைத் தரவில்லை என்ற குறைகளை மாநில அரசுகள் மத்திய அரசிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் மத்திய

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1981 பிப்ரவரி 2] [திரு. சி. கேசவ ஆதித்தன்]

அமைச்சர், இருக்கின்ற அதிகாரத்தைப் பிடுங்குகின்ற முறையில் செயல்படுகிறார் என்றால், எரிகிற விளக்கை அணைக்கிறார் என்று பொருளாகும். எனவே, நான் இந்த மன்றத்திலே தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் உரிமைகளையும், அதிகாரங்களையும் பறிக்கின்ற வகையில் மத்திய அரசு செயல்படுமானால் அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற முறையில் அரசுக்குப் பக்கபலமாக இருக்க வேண்டியது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் கடமையாகும்.

இந்த நேரத்தில் ஒன்றை நினைவுறுத்துவது என் கடமையாகும். இன்றையதினம் விவசாயிகளைக் கிளர்ச்சிகளிலே ஈடுபடுத்தி மின்சார வாரியத்தை அதிகமான நஷ்டத்திலே இயங்கச் செய்கிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் கூறும் காரணத்தை விளக்கத் தேவையில்லை. இதற்கான காரணத்தை உங்களிடம் கூறிவிட்டேன். குறைந்த கட்டணத்தை வசூலிக்கிறார்கள் என்று இதற்கு விவசாயிகள் சார்பில் கூறப்படும் காரணங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு வருமானம் இல்லை, அதனால் கட்டவில்லை என்று விவசாய சங்கத் தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். இவ்வளவு குறைந்த விலையில் நாம் மின்சாரம் கொடுத்தும், அவர்கள் பணம் கட்ட மறுக்கிறார்கள் என்றால் அரசியல் அடிப்படையில் செயல்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. எனவே அந்த விவசாயிகளிடத்தில் கட்டணத்தை முறையாக வசூலித்தாக வேண்டும். அதற்கு இன்று புரட்சித் தலைவரவர்கள் சில நல்ல நெறிமுறைகளைக் கையாண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த கால பாக்கிகளை 1 பிளஸ் 1 என்ற முறையில் நடப்பு மாதப் பணத்துடன் முன் மாதப் பணப்பாக்கியையும் கட்டினால் மின்னணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது நியாயமாகும். இந்த நியாய உத்தரவையும் மறுத்து விவசாயிகள் சார்பாக சில மிராசுதார்கள் படிவாதம் செய்கிறார்கள் என்றால் நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் துளியும் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்கக்கூடாது. ஏனென்றால் விவசாயிகளைப் பயன்படுத்திக் கிளர்ச்சிகள் செய்ய வைத்து, நாட்டின் உற்பத்தியைக் கெடுத்து படியரிசி 10 ரூபாய்க்கு விற்க வைக்க வேண்டுமென்று சில மிராசுதார்கள் விரும்புகிறார்கள். அதற்கு விவசாய சங்கத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதைத் தடுக்க இந்த அரசு உறுதியோடு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கு. ரமணி: துணைத் தலைவரவர்களே, மின் வாரியத்தினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த அவைக்கு அளித்ததில் அவர் சில முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அது மிகவும் கவனத்திற்குரியது. இந்த மின்வாரியம் ஒரு கடுமையான நெருக்கடி நடவடிக்கைக்குள்ளாக இருக்கிறது என்பது அவருடைய உரையிலே தெளிவாக்கப்

[திரு. கு. ரமணி]

[1981 பிப்ரவரி 2]

பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலுள்ள இந்தப் பொருளாதார நெருக்கடியில் மின்சார வாரியத்தின் நெருக்கடியும் வந்து என்வாரியம் ஒரு சிக் யூனிட்டாக இருக்குமோ என்று ஆலோசிக்கும் அளவிற்குப் போயிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1980-ஆம் ஆண்டு வரையில் பத்து வருடக் காலத்திற்குக் கிராமப்பகுதிகளுக்கு மின்னணைப்பு வழங்குவதற்கு முக்கியத்துவம் அளப்பதாயினும்சரி, மின்சக்தியைக் கொண்டு செல்வதற்காயினும் சரி எந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டுள்ளார். புதிய திட்டங்களைச் செயலாக்குவது, மின் சக்தியைக் கொண்டு செல்வது, வழங்குவது ஆகிய திட்டங்களில் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காத காரணத்தினாலும், உதிரிபாகங்கள் கிடைக்காத காரணத்தினாலும் இன்னும் மற்றப்பொருட்கள் கிடைக்காத காரணத்தினாலும் மின்சாரம் அனுப்பப்படுவதும், பங்கிடுவதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது; மின் அழுத்த மாற்றிகளின் சுமைகள் அதிகரித்துள்ளன; வோல்ட்டேஜ் குறைந்து விநியோகத்தில் தடை ஏற்பட்டது; பழைய சாதனங்களுக்குப் பதிலாக புதிய சாதனங்கள் மாற்றப்பட வேண்டியுள்ளது. இவை அனைத்தும் அமைச்சரின் அறிக்கையில் இடம் பெற்றுள்ள கருத்துக்கள். இப்படி, உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல், இருக்கின்ற விஷயத்தைப் பகிரங்கமாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை களை மாற்றுவதற்கு எவ்வளவு பெரிய நடவடிக்கைகள் தேவை என்பது மிகவும் முக்கியமான அம்சமாகும். ஆகவேதான் சொல்கிறேன். மின்சார வாரியத்திலே ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி மிகப்பெரிய நெருக்கடியாகும்; இது நீண்ட காலமாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியை மாற்றுவதற்கு முடியாத நிலைக்கு மத்திய அரசினுடைய தலையீடும், மாநிலத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய அதிகாரத்தைப் போதிய அளவிற்குக் கொடுக்காததும்தான் பிரதான காரணங்கள் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அறிக்கையில் 34-வது பாராவில் சொல்கிறார்கள், “மின்சார வாரியம், மாநிலத்தில் முக்கியமான பொது பயன்பாட்டு நிறுவன மாதலால், அது உரியவாறும், திறம்படவும் செயல்படுவதற்கு மாநில அரசும், சட்டமன்றமும் பொறுப்பு வகிக்கையில், மக்களுக்குத் திருப்திகரமான முறையில் பணி புரிவதற்கு இயலும் வகையில் வேண்டிய மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு நமக்கு சட்டப் படிக்கான அதிகாரங்கள் இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டில் புது டில்லியில் நடைபெற்ற மின்சக்தி அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் இந்நிலையை எடுத்துக் கூறியேதாக நமது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையான நிலையிது. இந்த மின் வாரியத்திற்கு எந்த அளவிற்கு மாநில அரசும் சட்டமன்றமும் பொறுப்பாக

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. கு. ரமணி]

இருக்கிறதோ அந்தப் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்கான அதிகாரம் இன்றைக்கு இந்த மாநில அரசு கையில் இல்லை. இந்தச் சட்டமன்றம் நினைத்தாலும் செய்ய முடியாது என்கின்ற ஒரு நிலையில் அது நடக்கின்றது. இந்த நிலை நிச்சயமாக மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை வரும்போது தான் ஒரு விஷயத்தை நான் எடுத்துச் செல்ல விரும்புகிறேன். நமது நண்பர் நெடுமாறன் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்டினார். நமது அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே, இங்கே நமக்குப் பதில் அளிக்கும்போது, மத்திய, அதாவது சென்ட்ரல் கிரிட், அத்துடன் நாம் போய் இணையும்போது, அதனால் சில பயன் உண்டு என்று சொன்னார்கள். ஆனால், சென்ட்ரல் எலக்ட்ரிசிட்டி அத்தாரிட்டி ம நிலங்கள் முழுவதும் சென்ட்ரல் கிரிட்டில் இணைவதற்காக ஒப்புக் கொண்டு விட்டால், அவர்கள் நீண்ட நாளைக்குச் சும்மா இருப்பார்களா? அவர்கள் அதன்மீது ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடிய நிலைமை ஏற்படாதா? மாநிலத்திற்கு மாநிலம் பேசி, தேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள நமக்கு உரிமையிருக்கிறது என்று நீங்கள் சொன்னாலுங்கூட, அந்த விஷயத்தை முழுவதும் மையப்படுத்திவிட்டால், once it is centralised and started controlling by the Central Government என்ன நிலை ஏற்படும் என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, மத்திய சென்ட்ரல் கிரிட்டிலே போய் இணைத்துக்கொள்வது என்பது அவ்வளவு நல்ல காரியம் அல்ல. மாநிலங்கள் பலவும் அதை எதிர்க்கின்றன. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட சிக்கலிலே போய் நாம் மாட்டிக் கொள்ளக் கூடாது. மாநில அரசுகளுக்கு அதிகப் படியான அதிகாரம் தேவை; மாநிலங்களுக்கான ஒரு முக்கியமான அந்த சர்வீசை நடத்துவதற்கும் மாற்றுவதற்கும் அதிகமான நிதி திரட்டுவதற்கும் முழு அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்துகின்ற பெரிய, பெரிய மின் நிலையங்களிலே, அவர்கள் ஒன்றிணைத்து, மத்திய கிரிட் வேண்டுமானால் உண்டாக்கட்டும். நமக்கு எப்பொழுது பற்றாக்குறை வருகிறதோ, அப்பொழுது அதைச் சரிப்படுத்தித் தருவதற்கு அவர்கள் உதவி செய்யட்டும். ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மற்றொரு மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கவேண்டிய மின் உதவியைப் பெற அவர்கள் உதவி செய்யட்டும். அதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று நான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஒரு முக்கியமான விஷயம். மின் வாரியத்திலே, ரிசர்ச் அன்ட் டெவலப்மென்ட், ஆராய்ச்சியும், வளர்ச்சியும் மிகமிகக் குறைவானதாகவும், சக்தியற்றதாகவும், திறமையற்றதாகவும் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு அதற்கு அவர்கள் ரூ. 15 இலட்சம் வரை

[திரு. கு. ரமணி]

[1981 பிப்ரவரி 2]

செலவழிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், அது 0.6 சதவீதம் தான் வரும். 2 சதவீதம் வரை அவர்கள் அதைப் பயன்படுத்த முடியும். இப்படிப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ரிசர்ச் பண்ணுவதன் மூலம், அடிக்கடி ஏற்படுகிற தொல்லைகளை முன்கூட்டியே கண்டு பிடிப்பதற்கும், விநியோகத்திலோ, அல்லது உற்பத்தியிலோ அல்லது பராமரிப்பிலோ ஏற்படுகின்ற தவறுகளை முன்கூட்டியே தெரிந்து கொண்டு அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். அந்த ரிசர்ச் அன்ட் டெவலப்மென்ட் இங்கு மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறது என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதை நிச்சயமாக மாற்றித் தீர வேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக, ரூ. 57 கோடிக்கு மேல் இந்த அரசு எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் மின் வாரியத்திற்கு செலவு ஏற்படுகிறது. எதனால்? நிலக்கரி, எரி எண்ணெய் விலை அதிகம் ஆனதால். அவை இரண்டையும் கொண்டு வர் ரெயில் கட்டணம் உயர்ந்ததனால், சுப்பல் கட்டணம் உயர்ந்ததனால். இவை அத்தனையும் மத்திய சர்க்காருடைய கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை, அவர்கள் நிர்ணயித்துள்ளதுதான், மாநில சர்க்கார் எதுவும் செய்ய முடியாது. அப்படியானால், மாநில அரசும் இந்தச் சட்டமன்றமும் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அந்த மாதிரி மிகஅத்தியாவசியமான மின்சாரத்தை மக்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவற்புறுத்த வேண்டும். தாடு முழுவதற்கும் மின்சாரம் செலுத்துவது மிகமிக முக்கியம் என்று அநேகமாக மத்திய சர்க்கார் எல்லா அறிக்கையிலேயும் சொல்லக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். திட்டம் ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குள் விலை இப்படி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. நிலக்கரி விலையை ஏற்றாமல், அல்லது விலை ஏறுவதை அனுமதிக்காமல், அல்லது நியாயமான விலையில், குறைந்த விலையில், நிலக்கரியை மக்களுக்கும் மின்வாரியத்திற்கும் அவர்கள் சப்ளை செய்யட்டும். அதே மாதிரி, எரிஎண்ணெய் சப்ளை பண்ணுவதிலும், அதற்கு இருக்கும்படியான விலை ஏற்றத்தை நம் மீது சுமத்தாமல் இருக்கட்டும். குறைந்தபட்சம் மின்சாரத்திற்காவது அதைச் செய்யட்டும். அதைக் கொண்டு வருவதற்கான போக்குவரத்து ஏற்பாடு இருக்கிறதே, சுப்பல் கட்டணம், ரெயில் கட்டணம், அதைச் சலுகைக் கட்டணமாக, இந்த மின்வாரியத்தின் தேவைக்கு, மாநிலங்களுக்கு அவர்கள் அளிக்க வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கையை, இந்தக் குரலை, எழுப்ப வேண்டும் மாநில அரசாங்கம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல் பணம் வசூலாகாமல் இருப்பது, இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஆரம்பித்தது அல்ல — நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. ரூ. 44 கோடிக்கு மேல் வசூல் பாக்கியிருக்கிறது. அதிலே, ஹை டென்ஷன்லைன் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய, உயர் மின் அழுத்தத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூடிய பெரிய தொழிற்சாலைகள், பணக்காரர்களால் நடத்தப்படக்கூடிய பெருந்

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. கு. ரமணி]

தொழில்கள், அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளிலே சுமார் 15½ கோடி ரூபாய்க்கு, அவர்களிடமிருந்து மட்டும் பாக்கி இருக்கிறது. அரசு என்ன உறுதியான நடவடிக்கை அதன்மீது எடுத்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இவ்வளவு பாக்கி இருக்கிறது என்று அமைச்சர் சொன்னாரே தவிர, கடுமையான நடவடிக்கை ஏன் எடுக்கக்கூடாது? சாதாரண விவசாயப் பிரச்சனை அல்ல இது. பளு அதிகமானால் அவன் அழிந்து போய் விடுவான். மற்றவர்கள் அப்படி அல்ல. அதிலே மால்க்கோ மட்டும் ரூ. 9 கோடியே 43 இலட்சம் பாக்கி தர வேண்டியிருக்கிறது. அதுபற்றி இந்த சட்ட மன்றத்திலே பல தடவை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-10)

அவர்கள் கோர்ட்டிலே போய் தடை உத்தரவுகளை வாங்கி விடுகிறார்கள். 9 கோடியே 43 இலட்சம் ரூபாய் வருடக் கணக்கில் நின்றால் அந்த 9 கோடி ரூபாய்க்கு எவ்வளவு வட்டி ஆகும். அதை விட்டுக் கொடுப்பதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது. கோர்ட்டிலே கேஸ் இருக்கிறது. இதிலே பாதி பணத்தை வைத்து கோர்ட்டிலே டெபாசிட் பண்ணி, அதை மின்வாரியத்திற்கு கொடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அப்பீல் பண்ண வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டாமா? அந்த விதத்திலே இந்த கேசை துரிதப்படுத்தி முடிப்பதற்கு முயற்சிஎடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் கெட்டிக்காரர் ஆகிவிடுவார்கள். ஏழை எளிய விவசாயிகள், சாதாரண மக்கள் கொஞ்சம் பாக்கி வைத்தால் அவர்களுடைய வீட்டுக் கதவுகளும், நிலமும் பிடுங்கி போட்டுக் கொள்கிற அளவுக்கு ஐப்தி நடக்கும். அது சரியல்ல. பணக்காரர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சாப்ட் கார்னர் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஏதாவது ஆலோசனையை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்களா என்று அவர்களுடைய பதிவிலே தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி மின் உற்பத்தி. இதைப்பற்றி நான் அதிகம் பேசுவதற்கு நேரம் இல்லை, தலைவரும் அனுமதிக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். கோதையாறு உற்பத்தி நிலையம், மணிமுத்தாறு மின் உற்பத்தி நிலையம் போன்ற திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் உற்பத்தி துவங்குவதற்கே மத்திய சர்க்காரின் தலையீடு இருக்கின்றது. அதே மாதிரி சேர்வலாறு திட்டம், மணிமுத்தாறு இவைகள் எல்லாம் உற்பத்தி ஆரம்பித்து நடத்துவதற்கே மத்திய சர்க்காருடைய அனுமதி கிடைக்க வேண்டியது கிடைக்காத கஷ்டங்களிலே இருக்கின்றன.

பாண்டியாறு, புன்னம்புழா தண்ணீர் பிரச்சனை திராததனாலே 15 வருடமாக 100 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைப்பது நின்று கொண்டிருக்கிறது. இந்த மின்சாரத்தை எடுப்பதற்கு நமக்கு ஏற்கெனவே திட்டக் கமிஷனால் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

[திரு. கு. ரமணி]

[1981 பிப்ரவரி 2]

அதையொட்டி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்யலாம். அப்படி எடுத்த பிறகும் தண்ணீர் பிரச்சனையை ஒட்டு மொத்தமாக கேரளாவுக்கும் நமக்கும் இடையில் அதிகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் வாதாடிக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்கு சுமுகமான தீர்வு காண்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கலாம். இந்த மின் திட்டங்கள் நிறுத்தி வைக்கக் கூடாது. இது துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டும்.

அதேபோல எண்ணூர் மின் நிலையம். இதிலே தொடர்ந்து அங்கே இயந்திரக் கோளாறு, எப்போது பார்த்தாலும் இயந்திரத் கோளாறு. கோளாறான இயந்திரத்தையே வாங்கி வைத்திருக்கிறார்களோ என்று நமக்குப் புரியவில்லை. அதே போல, துத்துக்குடியிலே இயந்திரம் ஒட்ட ஆரம்பிக்கிறபோதே கோளாறு. ஆரம்பமே கோளாறாக இருக்கின்றது. அப்படியானால் இந்த பி. எச். எஸ். எல். நிறுவனம் உருவாக்கித் தருகின்ற இயந்திரங்கள் எல்லாம் பயன்படும் பயன்படாதா என்பது மிகக் கவனத்திற்குரிய விஷயம். இப்படிப் பட்ட கோளாறுகள் இருக்குமானால் தெர்மல் நிலையங்கள் எல்லாம் செயல்பட முடியாமல் கஷ்டம் ஏற்படும். இதனால் எரிகின்ற விளக்குகள் திடீரென்று மங்கலாகப் போகிறது. ஒடுகின்ற மேட்டார்கள் ஓடிக்காண்டிருக்கின்றபோதே திடீரென்று ஸ்லோவாக, அப்புறம் கரன்ட் வந்த உடனேயே எரிந்து போகின்றது.

விவசாயிகளால் பல ஆண்டுகளாக போடப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் லட்சக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள், பத்தாயிரக்கணக்கான விண்ணப்பங்கள் இன்றைக்கும் பரிசீலித்து மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் இருக்கின்றது. இதெல்லாம் இந்தக் கோளாறில் இருந்துதான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே மின்சார உற்பத்தியை அதிகரித்து அனுப்புவதில் அதை மக்களுக்குப் பிரித்து வழங்குவதில் வந்திருக்கும்படியான நெருக்கடி, இந்த மின் வாரியத்தை ஒரு சிக் யூனிட்டாக ஆக்கிவிட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வேதனையான விஷயமாகும். ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மனத்தையும் மூலதனத்தையும், சொத்தையும் கொண்ட இந்த நிறுவனம் இப்படி ஆகி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது தொழிலாளர்கள் நிலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான அம்சம். எவ்வளவு இருந்தாலும் நல்ல மனத்திருப்தியோடு வேலை செய்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இருந்தால் தான் காரியம் நடக்கும். ஒரு இலட்சம் தொழிலாளர்கள் இருந்தது. இன்றைக்கு 85 ஆயிரம் தொழிலாளர்களாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினையைப் பற்றி சொல்லும்போது சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்தினருக்கும் இடையே மிகவும் இணக்கமான நிலை உள்ளது. சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் மன

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. கு. ரமணி]

நிறைவு தருகின்ற வகையில் ஊதிய விகிதமும், பணிச்சுமைகளும் உரிய காலத்தில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டுவிட்டன, என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஓரளவுக்குத் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய ஒரு ஊதிய ஒப்பந்தத்தை நாம் செய்தோம் அனைத்து சங்கங்களும் சேர்ந்து செய்தோம். இது வரவேற்க வேண்டிய ஒரு நல்ல அம்சம். ஆனால் வேலை பளு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் ஆட்கள் எண்ணிக்கை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை. இன்றைக்கு அவர்களிடையே மிகப் பெரிய மனக் குமுறல்கள் இருக்கின்றன. அதை அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்குக் காலாகாலத்தில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, கரடம்பாரை தொழிலாளிகளைப் பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே மோமான நிலைமை உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு அதனால் ஏற்படக்கூடிய கெட்ட பெயர் எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடிக்கும் என்பதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். என்ன ஆதாயம் அரசுக்கு அதனால் கிடைக்கப்போகிறது? 110 ஆண்டுகளும், 33 பெண்களும், 36 குழந்தைகளும் கடந்த இரண்டு மாத காலமாக—கடந்த நவம்பர் 11-ம் தேதி—கைது செய்யப்பெற்று, சிறையில் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன அந்தத் திட்டம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்காகப் போராடினார்கள்? இல்லை. அங்கே மின்வாரியத்திடமிருந்து கான்ட்ராக்ட் எடுத்து இருக்கக்கூடிய ஒரு ஏகபோக முதலாளி கம்பெனி வால் சந்த்-ஹிராசந்த்-அந்தத் தொழிலாளிக்குப் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டியவர், தன்னுடைய பொறுப்பை தட்டிக்கழித்துக்கொள்வதற்காக உள்கான்ட்ராக்ட் விட்டு விட்டார்கள். அந்த உள்கான்ட்ராக்ட் எடுத்தவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து அங்கே நடைபெறக்கூடிய ஊழல்கள் மறைக்கப்படுவதற்காகவும், அங்கே ஒரு தொழிற்சங்கம் வளரவிடக்கூடாது என்கிற எண்ணத்திலும் இந்தக் காரியங்களைச் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை. நான் நிரூபிக்கத் தயார், அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். நீங்கள் தொழிலாளியைப் பற்றி தவறாக எண்ணக்கூடாது. ஒரு விசாரணை வெத்தால் நான் தொழிலாளி வேலை நிறுத்தம் செய்யவில்லை என்பதை நிரூபிக்கத் தயார். அங்கே யிருக்கக்கூடிய கண்டிராக்டர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேலையைக் குளோஸ் செய்து, அந்தத் தொழிலாளியை தொலைத்துக் கட்டப் பார்க்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்திற்குத் தப்பாக ரிப்போர்ட் கொடுத்து அவர்கள் அத்தனை பேரையும் சிறையில் பிடித்துப்போட்டார்கள். கருங்காலி தொழிலாளர்களைக் கொண்டுவந்து வேலையில்மர்த்தி அங்கே தொழிற்சங்கம் இல்லாமல் செய்யும் நிலைமை அங்கே உருவாக்கப்பட்டது. அந்தத் தகராறை லேபர் கமிஷனர் முன்னாலே வைத்துப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம். ஜாயின்ட் லேபர்

[திரு. கு.ரமணி]

[1981 பிப்ரவரி 2]

கமிஷனர் அவர்களோடு மூன்று நாள் நாங்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தினோம். லேபர் கமிஷனா சொல்வதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார் என்று சொன்னோம். அதை அந்தக் கான்ட்ராக்டர்கள் மறுத்தார்கள். அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடிந்தது? அரசாங்கத் தால் ஏன் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஏன் சக்தி இல்லாமல் போய்விட்டது? (மணியடிக்கப் பட்டது) இது பற்றி நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். இந்த மின்சார அறிக்கை வருகிறபோது, இதுபற்றி பேசுங்கள் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் நான்கைந்து உறுப்பினர்கள் கேள்வியெழுப்பினால், ஒரே நேரத்தில் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. கு. ரமணி: தற்போது மின்சார வாரியத்திற்குப் புதியதாக ஒரு தலைவர் வந்து இருக்கிறார். அவர் பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றி நல்ல பெயர் எடுத்தவர். அவரிடம் நாங்கள் போய் சொன்னோம். அவரும் உடனடியாக இதிலே ஏதாவது நல்லபடியாகச் செய்யலாம் என்று ஆரம்பித்தார். ஆனால் மறுநாள் அவருடைய செக்ரடரி மூலமாக டெலிபோன் செய்து என்னால் இதில் தலையிட முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நான் ஒன்று கேட்கவிரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் மின் துறை அமைச்சருக்கும், மின்சார வாரியத் தலைவருக்கும் நடவடிக்கை எடுக்க என்ன தடை இருக்கிறது? என்ன காரணத்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இதிலே மத்திய சர்க்கார் தடை ஏதாவது இருக்கிறதா? என்ன காரணத்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்து, சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்லச் அந்த சிறையில் இருக்கும்படியான தொழிலாளர்களையும் விடுதலை செய்து, அவர்களுக்கு அங்கே வேலை கொடுக்க வேண்டும். அந்த தொழிலாளர்கள் சிறையில் இருந்தபோது அவர்கள் வீட்டிற்குள் புகுந்து பூட்டை உடைத்து, அவர்கள் சாமான்களை எல்லாம் அந்தக் கான்ட்ராக்டர்கள் அப்புறப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதற்காக அங்கே படுமோசமான ஒரு சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் வால்பாறையில் இருந்து வருகிறார். அந்தக் கான்ட்ராக்டருக்குச் சாதகமாக அவர் செயல்படுகிறார்.

இதைவிட அந்த மின் வாரியத்தில் ஒரு வேதனையான விஷயம். அங்கே இரண்டு எஸ்.ஈ.க்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே பேச்சு வார்த்தை நடைபெறுகிற நேரத்தில் அவர்கள் அந்தக் கான்ட்ராக்டருக்குச் சாதகமாகச் சாட்சி சொல்ல வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை நீடித்தால் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தொழிலாளர்களிடத்தில் நல்லபெயர் உண்டாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. கு. ரமணி]

அதேமாதிரி வேறு சில விஷயங்களும் இந்த மின் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இருக்கின்றன. 15,000 போஸ்ட்ஸ் ஏற்கனவே மின் வாரியத்தில் காவி இருந்தது. நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், அதிகப்படி வேலை பளுவும், ஆள்குறைப்பும் நடந்துகொண்டு வருகிறது. இதைத்தான் 'மேன்பவர் ஸ்டடி' என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், 'வேலை பளுவை உயர்த்தி ஆள்குறைப்பு' என்பதைத்தான் இப்படிச்சொல்கிறார்கள். இது ஒரு மிகப்பெரிய தவறு. ஏற்கனவே 1 லட்சம் என்பது 85,000 என்று ஆகியிருக்கிறது. ஸ்டாப் ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் 14000 என்று இருந்தது 12500 என்று ஆகிவிட்டது. இதிலே 1500 போஸ்ட் குறைந்து இருக்கிறது. 15,000 போஸ்ட்டுகள் நிரப்பப்படவில்லை. நிலைமை இப்படியிருக்கிற போது, சர்வீஸ் கனெக்ஷன் எவ்வளவு ஜாஸ்தியாக ஆகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) லட்சக்கணக்கில் சர்வீஸ் கனெக்ஷன் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 1973-ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு ஒரு ஆள் கூட புதிதாக வேலைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப் படவில்லை. இப்படியிருக்கிறபோது ஆள்குறைப்பு செய்வது சரியல்ல. மேன் அண்ட் மெட்டிரியல்ஸ் இல்லை என்று அமைச்சர் சொல்கிறார். அதனால் சாரியங்கள் சரிவர செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட முறை சரியல்ல என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். தொழிலாளர்களோடு கலந்து ஒரு நியாயமான முடிவுக்கு வரவேண்டும். 24 லட்சம் கனெக்ஷன் இருந்தது. தற்போது 36000 லட்சம் கனெக்ஷன் ஆகி இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு தொழிலாளி கூட அதிகம் வேலைக்கு எடுக்கப் படவில்லை. இது சரியாகாது. இந்த மாதிரி ஸ்டாப் நிலைமையில் மேலும் 2500 குறைக்கப்பட விரும்புகிறது என்றும் சொல்லவிரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது.)

[பிற்பகல் 12-20]

சுருக்கமாக ஒவ்வொரு வர்க்கியமாகச் சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். 'ஆன் தி ஸ்பாட் பில்' சிட்டத்தைக் கொண்டுவருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது ஊழியர்களைக் குறைப்பதற்கு செய்யும் ஒரு நடவடிக்கை. ஆகையால் அதை கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே இருக்கிற முறையே போதும்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு மாதத்திற்கு ஒருமுறை பில் போட்டால் போதும் என்ற நிலையைச் சொல்கிறார்கள். அதுவும் ஆட்குறைப்பு செய்யும் நடவடிக்கைதான். அதுவும் கூடாது. இப்படிப்பட்ட தப்பான போக்குகளை நிறுத்திவிட்டு, தொழிலாளர்களோடு நியாயமான முறையிலே ஒத்துழைத்து, தொழிலாளர்களுடைய ஆதரவையும் பெற்றுக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1981 பிப்ரவரி 2]

*திரு. சி. கோபால்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழக மின்சார வாரியத்தின் 1980-81 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் மீது, அதை வரவேற்று பேசுகின்ற நல்லதொரு வாய்ப்பை தந்ததற்காக முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே கிழக்கே உதிக்கின்ற சூரியன் தினந்தோறும் உதிக்கவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட இந்த நாட்டிலே கவலைப்பட யாரும் இல்லை. ஆனால் மின்சாரம் இல்லை என்று சொன்னால் உலகமே இருண்டு விடுகிறது; வாழ்க்கை தரம் இருண்டு விடுகிறது; பொருளாதாரம் இருண்டு விடுகிறது என்ற நிலை இங்கே இருந்துவருவது என்றால் அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு மின்சக்தி மிக்களுக்கு மிகவும் பயன்படுகிற ஒரு சக்தியாக இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மின்சக்தி மிகவும் அத்தியாவசியமான நிலையில் இருக்கிறது. நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு மிக மிக அத்தியாவசியமான இந்த மின்சக்தித் திறன் இப்போது எந்த அளவுக்கு நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது என்பதைப் பார்த்தால், அந்த விவரங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தெளிவாக கொடுத்திருக்கிற அமைச்சரவர்களுக்கு நான் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1960-1970 ஆண்டுகளில் நம்முடைய தமிழகத்தில் மின்சக்தியின் வளர்ச்சி வேகம் 10.1 சதவீதமாக இருந்திருக்கிறது. 1971-77 ஆண்டுகளில் இந்த நாட்டிலே மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி 3.1 சதவீதமாக குறைந்திருக்கிறது என்ற ஒரு நிலையை இங்கே தெரிவிக்கும்போது நான் வெட்கப்படுகிறேன்; வேதனைப்படுகிறேன். அதேநேரத்தில் 1977-79-ல் மின்சக்தி உற்பத்தி வளர்ச்சி 14 சதவீதமாக உயர்ந்து, பெருமைப்படத் தக்க அளவுக்கு அப்போது ஆட்சி செய்துவந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய சாதனையாக இருந்திருக்கிறது; என்ற விவரத்தைத் தெரிவிப்பதிலே பெருமைப்படுகிறேன்; பூரிப்படைகிறேன். ஆனால் 1971-லே இருந்து 1977 வரையிலே இந்த நாட்டை ஆண்டது யார்? ந்த மின்சக்தி வளர்ச்சி 3.1 சதவீதமாக குறைந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பாக இருப்பது விவசாயிகள். இன்று அந்த விவசாயிகளை இந்த நாட்டிலே தூண்டிவிட்டு, அவர்கள் சிந்துகின்ற ரத்தத்திலே தங்களை வாழ்விக்க வந்து கொண்டிருப்பவர்கள் இந்த நாட்டிலே யார் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கிற நாம் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். 1971-1977 ஆண்டுகளிலே மின்சார உற்பத்தியினுடைய வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டதும், அதன் விளைவு என்ன என்பதும் இன்று நல்ல எண்ணத்தினாலே நம்மால் உணரப்பட்டாலும் கூட புரட்சித்

[திரு. சி. கோபால்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

தலைவர் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கும் மற்ற துறையினர்களுக்கும் பல்வேறு நன்மைகளையும் சலுகைகளையும் செய்து தரவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தாலும்கூட மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது நமக்கு பாதகமாக இருந்த வருகிறது,

1971-1977 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட மின்சார வளர்ச்சியின் குறைவினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை இன்று நாம் அனுபவித்து கொண்டு வருகிறோம். அன்று தொட்டிலிலே குழந்தையை வைத்து தாலாட்டியவர்கள் இன்று விவசாயிகள் என்ற அந்த குழந்தையை கிள்ளிவிட்டு விளையாடுகிறார்கள் என்ற நிலையை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1971-லே இருந்து 1977 வரை இந்த நாட்டை ஆண்டவர்கள் மின் விளக்கு இல்லாத கிராமங்களே இல்லை. மின்சார விளக்குகளை அமைப்பதிலே நாங்கள் மாபெரும் சாதனை செய்துவிட்டோம் என்று விளம்பரம் செய்து கொண்டார்கள். அப்படி இந்தநாட்டை அவதிக்குள்ளாக்கியவர்கள் விட்டுச்சென்ற பிறகு நாம் இந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டை உருவாக்கி இருக்கிறோம் என்பதை விளம்பரத்தின் மூலம் தமிழகத்திற்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்று நாம் இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்,

1983-84 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் மின் உற்பத்தியின் வளர்ச்சி வீதம் 7.9 சதவீதமாக இருக்கும் என்று 10-வது ஆண்டு மின்சக்தி ஆய்வுக்குழுவின் மதிப்பீடு. நமக்கு மாபெரும் சோதனைக் காலத்தை உருவாக்குகிறது. தமிழ்நாடு மின்சக்தி பற்றாக்குறையிலிருந்து விடுபடவேண்டும், அதற்கு ஏற்ற முயற்சியில் இந்த அரசு இறங்க வேண்டும், தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

அடுத்து அவசரத் தேவைகளுக்கு மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றபோது நாம் மற்றவர்களை நம்பி இருக்காமல், மின்சக்தி உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற்று நாம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை மாண்புமிகு திறமைமிக்க நம்முடைய அமைச்சரவர்களின் காலத்திலேயே ஏற்படுத்தி அந்தப் பெருமை தமிழகத்திற்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், [மணியடிக்கப் பெற்றது].

1981 பிப்ரவரி 2] [திரு. சி. கோபால்]

அடுத்து இந்தியாவிலேயே மின் சக்தியை பயன்படுத்துவதில் மூன்றாவது நிலைமையை எய்தி இருக்கின்றது தமிழகம் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு நாம் பல வகைகளிலும் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பெருமை படுகிறோம். ஆனால் அதே நேரத்திலே நான் ஒரு வேண்டுகோளை வைக்க ஆசைப்படுகிறேன். மின்வாரியத்தினுடைய வருமானத்திலே ஒரு பகுதியை புதிய திட்டங்களை உருவாக்குவதற்குரிய வகையிலே நாம் ஒதுக்கவேண்டும். அனால் மின்நிலையம் போன்றவற்றின் மூலம் மின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். அனால் மின் நிலையங்களுக்கு அதிகமாக நிலக்கரி கிடைக்கும் வகையில் நல்ல வசதிகளை மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அனால் மின் உற்பத்திக்கென்றும் புனல் மின் உற்பத்திக்கென்றும் தனித்தனியாக பொறியியல் வல்லுநர்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அனால் மின் நிலையங்களின் மூலம் ஒரு யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கின்ற செலவினைக் காட்டிலும் புனல் மின் நிலையங்களின் மூலம் ஒரு யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கான செலவு மிகவும் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் மழைக் காலங்களில் செயல்படும் புனல் மின் திட்டங்களை மேம்படுத்த தனி பொறியாளர்களுக்கு ஊக்கமளித்து மின் உற்பத்தித் திறனை அதிக அளவில் பெருக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து புதிய திட்டங்களைச் செயலாக்குவதற்கும், மின் சக்தியை அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கும் தேவையான மூலப் பொருட்கள் கிடைப்பதில்லை. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

அவ்வாறு கிடைத்தாலும் காலதாமதம் ஏற்படுகின்றது ஆகவே கடல் நீரிலிருந்து மின்சாரம் தயார் செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்த வேண்டும். சமுதாயத்தின் நலிந்த பிரிவினருக்கு மின் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக இவ்வரசால் கடந்த ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்ட கிராமப்புறங்களில் உள்ள குடிசைகளுக்கு மின்வசதி அளிக்கும் திட்டம் எனும் திட்டம் புரட்சிகரமானதாக நடத்திக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது, அதை மீண்டும் அமல்படுத்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மின் வாரியத்தினுடைய வரவு-செலவுக் கணக்கு கடந்த நவம்பர் மாதத்திலேயே வந்திருக்க வேண்டும். அது என்ன காரணத்தால் பிப்ரவரி மாதத்தில் வந்திருக்கின்றது? இருந்தாலும்கூட

[திரு. செ. சிவசாமி]

[1981 பிப்ரவரி 2]

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே எங்களுடைய ஆலோசனைகள் சிலவற்றை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1,022 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து 1,400 மெகாவாட் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்ற மிகப்பெரிய கணக்கு நமக்கு முன்பு வைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தைப் பார்க்கின்றபோது மிகவும் அட்டகாசமாக இருக்கின்றது. ஆனால் பயன் எதுவும் இருக்காது என்று நனைக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சவர்கள் பல புள்ளிவிவரங்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். புள்ளிவிவரங்களிலே மின்சாரத்தை எந்த அளவுக்கு 1971-லேயிலிருந்து கட் பண்ணிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ அந்தப் புள்ளி விவரங்களைத்தான் சொல்லி கோண்டிருக்கிறார்கள். வேறு ஒன்றும் இதிலே காணப்பட வில்லை. அந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டிலே தொடர்ச்சியாக 1971-லே இருந்து மின்சாரத்தை கட்பண்ணிக்கொண்டு வந்தது பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. 1971-ல் இருந்து மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மின்சாரத் துறையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம் என்று நினைக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நான் 1977-ல் இருந்து பொறுப்பேற்றிருக்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: இன்று தமிழகத்தில் மின் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே கிட்டத்தட்ட 60 சதவீதம் மக்கள் உழன்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் பொருளாதார நிலை உயரவேண்டுமென்றால் ஏழை எளிய மக்களின் பொருளாதார நிலை உயர வேண்டும். திட்டங்கள் இடும்போது அமைச்சர் அவர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள், வெதும்புகிறார்கள், வரும் பத்தாண்டுகளுக்கு மின்சார நிலை நிறைவு அளிப்பதாக இல்லை என்று, மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில், மின்சக்தி ஆய்வுக்குழு தமிழகத்திற்கு ஆதரவாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏன் ஆதரவாக இல்லை? மத்திய அரசு பாரபட்சம் காட்டுகிறதா? 11 ஆண்டுகள் மின் சக்தி ஆய்வுக் குழு வளர்ச்சி விகிதத்தை குறைத்து மதிப்பிட்டுள்ளது. தமிழ்நாடுதான் குறைந்தளவு மின்சக்தியின் வளர்ச்சியில் இடம் பெற்றிருப்பது தமிழ்நாட்டுக்கு இழைக்கும் பெரும் அநீதியாகும். அநீதி ஏன் ஏற்படுகிறது? என்ன காரணத்தினால் ஏற்படுகிறது. உண்மையில் மத்திய அரசு நமக்கு ஆதரவாக இருக்கிறதா அல்லது தமிழ்நாட்டுக்கு எதிராக இருக்கிறதா என்பதை இந்தச் சபையில் மட்டுமல்ல வெளியில் உள்ள ஆறு கோடி மக்களும் உணரக்கூடிய வகையில் வெளியில் எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 2] (திரு. செ. சிவசாமி]

மின்சாரம் இல்லாவிடில் இந்த நாட்டில் எதுவும் இயங்க முடியாது. தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, உலகமே மின்சாரத்தினால் தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மின்சாரத்தின் மூலம்தான் சந்திரனுக்குச் சென்று கொடி கட்ட முடிந்தது. ஆகவே தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகப்படியாக மின்சாரம் கொடுப்பதைவிட்டு, மின்சார அளவை உயர்த்துவதை விட்டு எந்தளவிற்கு பாதகம் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நமக்கு பாதகம் செய்துகொண்டிருக்கிறது மத்திய அரசு என்றால் இதைப் பார்த்துக்கொண்டே யிருக்கமுடியாது.

புதுடெல்லியில் 1980 நவம்பரில் நடைபெற்ற மின்சாரத் துறை அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் தமிழ்நாடு மின்சாரப் பற்றாக்குறையில் இருந்து விடுபட வேண்டும், நமக்கு மேற்கொண்டு 10% அதிகப்படியாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் தற்போது மின்சாரத் திட்டங்கள் வட்டார நோக்கோடு செய்யப் படுகின்றன. இந்த நிலையில் மத்திய ஒருங்கிணைப்பு வரவேண்டுமென்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. இந்தநிலையில் இப்படிப் பட்ட ஆபத்துகள் இருக்கக்கூடிய நிலையில் ஒருங்கிணைப்பு செய்துவிட்டால் தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, தென்னாடு மட்டுமல்ல, இந்தியா முழுவதையும் ஒரே கிரிட்டில் கொண்டுவந்தால் எப்படிப் பட்ட ஆபத்துவரும் என்பதை இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம் என்பதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எண்ணூர் அனல் மின்நிலையத்தில் கிட்டத்தட்ட 5,350 மெகாவாட்ஸ்க்கு திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் கிட்டத்தட்ட 3,600 மெகாவாட்ஸ்தான் கிடைக்கிறது என்றால் என்ன காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் தோல்வியடைகின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். செக்கொஸ்லோவேக்கியா நாட்டு நிபுணர்களைக் கூட்டிவந்து நான்கைந்தாண்டு களில் நிறைவேற்றலாம் என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையில் ஐந்தாண்டுகள் காத்திருக்கவேண்டியதில்லை. அங்குள்ள உண்மை நிலை என்னவெனில், அங்கே தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. கொடுக்கக்கூடிய காண்ட்ராக்டர்கள் அவ்வளவும் பெரிய என்ஜினியர்களை உள் காண்ட்ராக்டர்கள் கொண்டு காண்ட்ராக்ட் விட்டு அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் நிலை இருப்பதால் எந்தளவிற்கு தொகை ஒதுக்கப்படுகிறதோ அந்தத் தொகை முழுவதையும் வைத்து எந்தப் பகுதியில் எந்தப் வேலைசெய்யவேண்டுமோ அதைச்செய்யாது இரண்டு பேர்களும் பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள், அந்தளவிற்கு இன்று நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட போக்கு காரணமாகத்தான் பெரிய அளவில் உள்ள இந்த மின் நிலையம் சரியாக இயங்கவில்லை, உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

தூத்துக்குடி அனல் மின்நிலையத்தில் 1974-ல் 210 மெகாவாட்ஸ் திறன் கொண்டு உற்பத்தி துவங்கும் என்று சொல்லப் பட்டது. அங்குள்ள புள்ளிவிவரங்களை பார்க்கிறபோது அது சரியாக இயங்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. நிலக்கரி

[திரு. செ. சிவசாமி] [1981 பிப்ரவரி 2]

கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். 1980-ல் இரண்டாவது பிரிவு தொடங்கப்படும், சிக்கல் ஏற்பட்டால் 1981-ல் தொடங்கப்படும் என்று சொன்னார்கள்.

அங்கே சரியானபடி நிலக்கரி கிடைக்காததன் காரணமாக, எரி எண்ணெயைக் கொண்டு அது இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அப்படி எரிகின்ற நிலையிலே முதல் திட்டம், இரண்டாவது திட்டம் சரிவர இயங்கவில்லை என்ற நிலையில், மூன்றாவது திட்டத்தைப் பற்றியும் பேசப்படுகிறது. முன் அனுபவங்களைக் கொண்டு, இந்தத் திட்டங்களை எவ்வளவு சீக்கிரத்திலே முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலியைப் பொறுத்த வரையில், அது சரியான திட்டம். அங்கேயும்கூட நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல், நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்கு பலன் கிடைக்கவில்லை. 6.5 மில்லியன் டன் நிலக்கரி கிடைக்கக் கூடிய ஒரு மிகப் பெரிய திட்டம். இன்றைக்கு அது சரியானபடி வேலை செய்யவில்லை. அதற்காகச் சொல்லப்படுகின்ற காரணம், அதிகமாக மழை பெய்துவிட்டது, அதனால் ஏராளமான தண்ணீர் உள்ளே சென்றுவிட்டது, உறுப்புகள் சரியாக வேலை செய்ய முடியவில்லை என்றெல்லாம் சொல்வது சரியான வாதமல்ல. 6.5 மில்லியன் டன் நிலக்கரி கிடைக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக இயக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். 7 ஆண்டுகளாக உற்பத்தி அங்கே தணிந்து கொண்டு வருகிறது. இது ஆபத்தானது. கையில் வெண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு, நெய்க்கு அலைவது போல், எல்லாவிதமான சாதனங்களும், பழுப்பு நிலக்கரி இருந்தும், எரி எண்ணெய் இருந்தும், அவைகளை சரியான முறையிலே உபயோகப்படுத்தப்படாமல் இருந்ததற்குக் காரணம், அந்த நெய்வேலித் திட்டத்திலே ஒரு சுணக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கல்பாக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1973-74-லேயே உற்பத்தி துவங்கப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டது. 235 மெகாவாட் அணு மின் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டம். அதை மேலும் விரிவுபடுத்தி, கல்பாக்கத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கூடங்குளத்திலும் அமைக்கவேண்டுமென்று மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் மாநாட்டிலே வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நிலைமை என்ன? காலதாமதம் ஆகிறது. ஆனால், ஒரு முக்கியமான மூலப்பொருளான கன நீர் உற்பத்தி செய்வதில் மிகப்பெரிய தாமதம் ஏற்படுகிறதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தூத்துக்குடி கன நீர் உற்பத்தி நிலையத்திலும் கல்பாக்கம் கன நீர் உற்பத்தி நிலையத்திலும் சதி வேலையின் காரணமாக அந்த உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று நினைக்கிறேன். நீண்ட நாட்களாக இரண்டு திட்டங்களிலும் கன நீர் உற்பத்தியாகாமல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்திற்காக மிக முக்கியமான கன நீர் உற்பத்தி செய்வதில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரியவில்லை. கடந்த பட்ஜெட்

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. செ. கிவசாமி]

கூட்டத்திலே இந்த நிலைமை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும், இன்றுவரை அது சரி செய்யப்படவில்லை. இது ஆபத்தானது. இந்த நிலையை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, கன நீர் உற்பத்தி செய்வதற்கு பிரதானமான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையிலே 1979 ஆண்டு டிடிய மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் மூலம் 5,532 மில்லியன் யூனிட்கள் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. அப்படியிருந்தும், தமிழ்நாடு பற்றாக் குறையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். மொத்தமாக உற்பத்தியை ஏடுத்துக் கொண்டால், 38.80 இலட்சம் பேர்கள் வீட்டுக் காரியத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். 8.87 இலட்சம் பேர்கள் வேளாண்மைக் காகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆனால், 1.42 இலட்சம் பேர்கள் விவசாயத்திற்காக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் கிட்டத் தட்ட 28 கோடி ரூபாய் பாக்கியிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவேயே 10 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்பட்டு விட்டது. 18 கோடிதான் பாக்கியிருக்கிறது. எனவே, 8.87 இலட்சம் விவசாயிகளிடம் சுமார் 18 கோடி ரூபாய் பாக்கியிருக்கிறது, ஆனால், 1.42 இலட்சம் பேர்கள் தொழில்களுக்காக பயன்படுத்துபவர்களிடம்ருந்து 15.41 கோடி ரூபாய் பாக்கியிருக்கிறது. இதைத்தான் மால்கோ போன்ற நிறுவனங்கள் புதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு தொழில் துறையிலே இருப்பவர்களிடமிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் பல ஆண்டுகளாக வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆனால் விவசாயிகளிடமிருந்து மட்டும் கெடுபிடி செய்து வசூலிக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால், அந்த நிலை விவசாயிகளுக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழகத்தில் 63,428 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதை நான் வரவேற்கிறேன் அதற்கு வாழ்த்துகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

அந்த அளவுக்கு, தமிழகத்தில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, 45,653 அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டதற்காக மீண்டும் வரவேற்று, வாழ்த்துகிறேன். ஆனால் தெரு விளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை. அவை எரிவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும். விவசாயத்திற்கு ஆறு மணி நேரம், எட்டு மணி நேரம் என்று கணக்கிட்டு கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் வாய்க்காவில் தண்ணீர் பாதி ஓடி, பாதி காய்ந்து விடுகிறது. கொடுக்கும்படியான மின்சாரத்தைப் பகலில் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். மீட்டர் வாடகை நான்கு ரூபாயிலிருந்து இரண்டு ரூபாயாகக் குறைத்து வரவேற்கத்தக்கது. (மணியடிக்கப்பட்டது)

[1981 பிப்ரவரி 2]

* திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விழைகின்றேன். இயற்றல், ஈட்டல், வகுத்தல் ஆகிய சீரிய பணியினை இன்றைய தினம் தமிழக மின்சார வாரியம் சிறப்பாகச் செய்து கொண்டு வருகிறது.

தமிழகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மின்சக்தி இன்றியமையாத ஒன்று. மின் தேவை வளர்ந்து வரும் இந்நாட்களில் மின் உற்பத்தி (ஜெனரேஷன்), மின்சாரத்தை உணர்ப்பதிலும், பகிர்தலும் (டிரான்ஸ்மிஷன், டிஸ்ட்ரிப்யூஷன்), கிராம மின் இணைப்புத் திட்டங்கள் (ரூரல் எலக்ட்ரிபிகேஷன்) இவைகளில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட மதிப்பீடான 3,150 கோடியில், 1,022 கோடி ரூபாய் மின்சாரத் துறைக்கு ஒதுக்கி 1,400 மெகா வாட் உற்பத்திக்கு தமிழக மின் வாரியம் எதிர்காலத் தேவைகளுக்காக முன் நோக்கோடு செயல்பட்டு வருவதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே சிறப்பான பணியினை தனது எதிர்கால திட்டத்தில் சேர்த்து நன்கு நடைபெற்றுவருவதற்குச் சான்றாக அமைந்திருக்கிறது.

மின்சக்திக்கு உபரி மாநிலங்களின் தயவை நாடியிருப்பது தமிழகப் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கின்ற வகையில் இருப்பதால், மின் சக்தி குறித்து திட்டமிடுதல், மாநிலமே ஒரு அலகாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்றும், மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் நிலையங்களில் இருந்து மாநிலங்களின் பற்றாக்குறை விகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டாலன்றி, உபரி மாநிலங்கள், மின்சக்தி தேவைப்படாவிட்டாலும் ஒதுக்கீடு பெறுமாதலால், வட்டார அடிப்படையில் திட்டமிடும் கோட்பாடு தவறானதொன்றாகுமென எடுத்துக் கூறியிருப்பது சாலச் சிறந்ததாகும். வரும் ஆண்டுகளில் நமது மின்சக்தி திட்டமிடுதல் பற்றிய கொள்கையாகும். இதனை மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறியிருப்பது நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாக மற்ற மாநிலங்களுக்கு அமையும் என்று நம்புகிறேன்.

புனல் நீர் மின்நிலையங்கள் சாத்தியமான இடங்களில் எல்லாம் கட்டப்பட்ட நிலையில், அனல் மின் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, எண்ணூர், தூத்துக்குடி, நெய்வேலி ஆகிய இடங்களில் உற்பத்தி அளவை மேம்படுத்த எடுக்கப் பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் மன நிறைவளிக்கும் வகைகளில் உள்ளது. அனு மின் நிலையங்களைப் பொறுத்த அளவில்,

1981 பிப்ரவரி 2] [திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்]

குறித்த காலத்தில் தொடங்கியிருக்க வேண்டிய கல்பாக்கம் தாமதமாகி வருவதற்கான காரணங்கள், இந்தியத் தலைமையமைச்சருக்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து, இரண்டு அணு மின் நிலையங்கள் கல்பாக்கத்தில் ஒன்றும், கூடங்குளத்தில் ஒன்றும் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும் தமிழக முதல்வர் விளக்கியுள்ளார். இது தொடர்பாக மத்திய அரசு துரித நடவடிக்கை எடுக்குமென எதிர்பார்க்கிறேன்.

அண்டை மாநிலங்களின் இசைவைப் பெறுகின்ற நிலையில் முடிவெடுக்கப்படாமலிருக்கின்ற, ஒகேனக்கல், பாண்டியாறு புன்னம்புழா, சோலத்திபுழா ஆகிய திட்டங்கள் குறித்து தமிழக முதல்வர் மற்ற மாநில முதல்வர்களுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவிரும்புபது பாராட்டுவதற்கொன்றாகும்.

கடலில் இருந்து அனல் மின்சக்தி பெறுகின்ற திட்டத்தை மத்திய அரசு விரைவில் செயல்படுத்த அனுமதி அளிக்க வேண்டும். அதற்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து 100 கோடி ரூபாய் நிதியை மிக விரைவாக ஒதுக்கித் தரவேண்டும்.

1980-81-ல் 35 துணை மின் நிலையங்கள், 1,200 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்கு கூடுதல் உயர் அழுத்த கம்பித் தொடர் அமைத்தல், 1980-85 ஆம் ஆண்டுத் திட்டத்தில் 126 துணை மின் நிலையங்களும் 4500 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்கு கூடுதல் உயர் அழுத்தக் கம்பித் தொடர்கள் அமைக்கவிரும்புபதும் பாராட்டுவதற்கொன்றாகும்.

புதிய திட்டங்களைச் செயலாக்குவதில் மூலப் பொருட்கள் பற்றாக்குறை காரணமாக இருப்பதால், நாட்டில் குறைவாகக் கிடைக்கும் அவசியமான, நுணுக்கம் மிகுந்த பொருள்களை இறக்குமதி செய்ய மத்திய அரசு விரைவில் முடிவெடுத்து அதற்கான ஆணைகளை வழங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சக்தி குறித்த திட்டச் செலவு 1974-75-ல் 36.27 கோடி ரூபாயாக இருந்தது 1980-81-ல் ரூ. 176 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது. அண்மைக்கால மதிப்பீட்டின்படி நிதி இழப்பு 105.37 கோடி ரூபாயாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்]

வருவாய் பாக்கி வசூலிப்பதிலுள்ள சிரமங்கள், வேளாண்மைத் துறைக்கு அளித்துள்ள சலுகைகள், நிலக்கரி விலையேற்றம், பிற மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கப்படும் மின்சாரத்திற்கு யூனிட்டுக்கு அதிகப்படியான விலை ஆகிய காரணங்களே மின் நிதி இழப்பிற்கு காரணங்களாக உள்ளன.

விவசாயிகளுக்கு 1 பிளஸ் 1 ஏற்பாட்டின்படி 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் வரையிலும் 37.60 கோடி ரூபாய் பாக்கி இருந்தது. இப்போது 27.22 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்துள்ளது. வேளாண்மைப் பயன்ட்டாளர்கள் 5.63 லட்சத்திலிருந்து 1.66 லட்சம் குறைந்துள்ளனர். மீட்டர் வாடகை 4 ரூபாயி லிருந்து 2 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. வாரியத்திற்கும் அதன் தொழிலாளர்களுக்கும் சுமுக உறவு இருக்கின்றது.

1948 ஆம் ஆண்டு மின்சாரச் சட்டத்தை மாறிவரும் இன்றைய சூழ்நிலைமைகளுக்கு ஒப்ப நாடாளுமன்றத்தின் மூலமாக மாற்றி, புதிய மின்சாரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். நிர்வாக வசதிக்கு ஏற்பவும், வளர்ந்து வரும் இன்றைய தேவைகளுக்கு ஏற்பவும், நிர்வாக வகையிலும், பணி வகையிலும் மாற்றி அமைக்கப்பட உள்ளது பாராட்டுதற்குரியது என்று கூறி “இதனை இதனால் இவன் முடிக்கு மென்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்” என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்குக்கு ஒப்ப செயல்பட்டு வரும் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரையும், மின் துறை அமைச்சரையும் பாராட்டி, இந்த மின் நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்று அமைகிறேன்.

*திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்வாரியத்தினுடைய 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மின்வாரியத்தினுடைய அறிக்கையில் மின் வாரியத்திற்கு இழப்புகள் ஆண்டுக்காண்டு அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கின்றது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மின்வாரி யத்திற்கு 1977 ஆம் ஆண்டில் இருந்து இழப்புகள் ஏற்பட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. 1979-80 இல் ஏற்பட்ட இழப்பு 24.56 கோடி என்றும், 1980-81 ஆம் ஆண்டிலே எதிர்பார்க்கப்பட்ட இழப்பு 64.77 கோடி என்றும், ஆனால் பல்வேறு காரணங் களினால் எதிர்பார்க்கப்பட்ட இழப்பு அதிகமாகி 105.37 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. இப்படி அதிகப்படியாக ஏற்படும் இழப்புகள் தடுக்கப் பட்டவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

562 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

1980 மார்ச்சு 31 ஆம் நாளன்று உள்ள நிலவரப்படி மின் கட்டண பாக்கி சுமார் 44 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே மால்கோ நிறுவனத்திற்கு மட்டும் 9.43 கோடி ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறது என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். சாதாரண ஏழை விவசாயிகளைப் போலீசாரை வைத்துக்கொண்டு மிரட்டி மின்இணைப்பைத் துண்டித்து வசூலிக்கிற நேரத்திலே இவ்வளவு பெரிய தொகையை 9 கோடி ரூபாயைக் கொடுக்கவேண்டிய மால்கோ நிறுவனத்திடமிருந்து கண்டிப்பாக வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையே ஏன் என்று கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே அதற்குக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற காரணம் வழக்கு மன்றத்திலே அது இருக்கிறது என்பதாகும். வழக்கு மன்றத்திலே இருந்தாலும்கூட அந்த வழக்குகளை எல்லாம் உடனடியாக முடிப்பதற்கு அரசு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏழை விவசாயிகள், பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டிய தொகையை தாவல் துறையை வைத்துக் கொண்டு மிரட்டி மின் இணைப்பைத் துண்டித்து, நியாயமாகப் போராடிக்கொண்டு இருக்கிற விவசாயிகளைச் சுட்டுப் பொசுக்குவது பரிதாபத்திற்குரிய செய்தியாகும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக் கொடுத்ததை யாராலும் மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது. தீவிரமான திட்டங்களைத் தீட்டி எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு எல்லா கிராமங்களிலேயும் மின்சாரம் வழங்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. தெருவிளக்குகள் எல்லாம் பழுது பார்க்கப் படாமல், திருப்பிப் பார்க்கக்கூட நாதியில்லாத நிலையிலே இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். பல்வேறு இடங்களிலே தெருவிளக்குகளை மாற்றியமைக்க முடியாமல், நடப்பட்ட கம்பங்கள் சாய்ந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை நிமிர்த்திவைக்கக்கூட ஆள் இல்லை. அதிகாரிகளைக் கேட்டால் பணியாளர்கள் போதுமானவர்கள் இல்லை என்றும், அலுவலர்கள் போதுமானவர்கள் இல்லையென்றும் சொல்லித் தட்டிக்கழிக்கிறார்கள். இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்களே தவிர அந்தப் பணிகள் செய்யப்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.50]

அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னுடையக் கடமையாகும். கிராமப்புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. கிராமங்களிலே உள்ள விளக்குகள் பராமரிக்கப்பட

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது 563
விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. இ. ரெ. இராசமாணிக்கம்]

வில்லை. ஆனால் மதுரை மாநகரத்தை அழகுபடுத்துவதற்காக சோடியம் விளக்குகள் 12.25 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. 12 இலட்சம் ரூபாய், 13 இலட்சம் ரூபாய்களைச் செலவு செய்து சோடியம் விளக்குகளைப் பொருத்தி அழகுப்படுத்தப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், கிராமப்புறங்களில் வாழக்கூடிய ஏழைகள், அரிசனங்கள் ஆகியோர் இருக்கின்ற பகுதிகளையும் பார்க்க வேண்டாமா? அங்குள்ள விளக்குகளைப் புதுப்பிக்க வேண்டாமா என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல்வேறு பகுதிகளில் இன்னும் தெருவிளக்குகள் போடப் படாமல் இருக்கிறது. எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி என்று செயல்பட்ட நேரத்தில் சில பகுதிகள் விடுபட்டிருக்கின்றன. அந்தச் சில பகுதிகளுக்குக் கூட இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு இந்தத் திட்டத்தினைவேற்றி விளக்கு போட்டுக் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்னும் பாக்கியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசனச் காலனிதளில் இனாமாக்கக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வீடுகளுக்கு மின்சார விளக்குகளையும் இனாமாக்கக் கொடுப்பதுதான் நம்முடைய கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இல்லாதவர்களுக்கு, ஏழை எளியவர்களுக்கு வசதியற்றவர்களுக்கு அரசின் சார்பாக இனாமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது அரசின் சார்பில் அந்த விளக்குகளையும் இனாமாக அமைத்த வேண்டியது நம்முடைய கடமை. அவ்வாறு இனாமாக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது முக்கியமான பிரச்சனையாகும்.

அடுத்து விவசாயிகள் பல ஆண்டுகளாக மின்சார மோட்டார்கள் வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னமும் மின்னணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. மின்சார மோட்டார்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு கட்டிடங்களைக் கட்டி வைத்துத் தொண்டு காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக மின்னணைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மின்சார இலாக்காவைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. எந்த இடத்திலே கேட்டாலும் எந்த நேரத்திலே எதைச் சொன்னாலும் அதைச் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் தயாராக இல்லை. காணம், நான் ஆரம்பத்திலே சுட்டிக்காட்டியதைப் போலப், பணியாளர்கள் போதுமான அளவிற்கு இல்லை என்ற ஒரே காரணத்தைக் கூறுகிறார்கள்.

[1981 பிப்ரவரி 2]

திரு. செ. சிவசாமி:— பேரவை உதவித் தலைவர்
வர்களே, மதுரைக்கு சோடியம் விளக்கு போடக்கூடாதா
என்பதை நண்பர் அவர்களிடம் தெரிந்து கொள்ள விரும்பு
புகிறேன்.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்:— மாண்புமிகு பேரவைத்
துணைத் தலைவர் வர்களே, மதுரைக்கு சோடியம் விளக்குகள்
போடக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அழகுப்படுத்தச்
செய்கின்ற அதேநேரத்தில் கிராமப் பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்
படக்கூடாது. அங்கேயும் இப்படிப்பட்டத் திட்டங்கள் நிறை
வேற்றப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்டத்தான் குறிப்
பிட்டேனே தவிர, மதுரைக்குப் போடக் கூடாது என்று
சொல்லவில்லை.

டாக்டர் கே. சமரசம்:— பேரவைத் துணைத் தலைவர் வர்
களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் திரு. இராச
மாணிக்கம் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது இன்னும் கிராமங்
களுக்கு—சில கிராமங்களுக்கு வெளிச்சம் போடவில்லை.
மின்சார மோட்டார்கள்க்கு மின்னணைப்புக் கொடுக்கவில்லை
என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். அதேநேரத்தில், இப்படி
கிராமங்களுக்கு மின்னணைப்புக் கொடுக்காமல், பம்பு செட்டு
களுக்கு மின்னணைப்புக் கொடுக்காமல், மின்சார பூர்த்தி விழா
என்று நடத்தியது போலித்தனமானது என்பதை அவர்கள்
ஒத்துக்கொண்டதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜோ. எஸ். இராச:— மாண்புமிகு துணைத் தலைவர்
வர்களே, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்னொளி வழங்கப்
பட்டதா இல்லையா என்பதைப் பிறகு கவனிக்கலாம். போட்டு
முடிந்த விளக்குகளேகூட கடந்த ஏழுமீட்டர் மாதங்களாக எரியாமல்
இருப்பதையும், அதை திருப்பிப் பொருத்தக்கூட நல்லதொரு
மாற்று ஏற்பாடு இல்லாமல் இருப்பதையும் நிச்சயமாக நண்பர்
சமரசம் அவர்களின் உள்ளுணர்வு கொண்டிருக்கும் என்று நான்
கருதுகிறேன்.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்:— பேரவைத் துணைத்
தலைவர் வர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சமரசம் அவர்கள்
ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். எல்லாக் கிராமங்களுக்கும்
மின்சார ஐணைப்புக் கொடுக்காமல் நிறைவு விழாக் கொண்
டாடியதாகச் சொன்னார்கள். எல்லா ஊராட்சிகளுக்கும்
மின்னணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை மறுக்க முடியாது.
எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்னணைப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம்.
ஆனால் ஊராட்சிகள் சில பகுதிகள் விடுப்பட்டிருக்
கின்றன. அந்தச் சில பகுதிகளுக்குக் கூட இந்த
ஆட்சி வந்தபிறகு மின்னணைப்புக் கொடுக்கவில்லை
என்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதைக்
கூடச் செய்யாமல் பெரிய சாதனையாக எதையெதையோ
செய்திருக்கிறோம் என்று சாதனைப்பட்டியல் போட்டுக்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது 565
விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்] [1981 பிப்ரவரி 2]

காட்டுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. ஆகவே நான் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல மின்சாரவாரியம் நல்லமுறையில் செயல்பட, ஊழல் இல்லாமல் செயல்பட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து என்னுடைய கருத்தை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. பு. கோ. ஆனார் ஐக்கீசன்:— பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு மின்துணை நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும் 1979-80 ஆம் ஆண்டு துணை நிதிநிலை அறிக்கையின்மீதும் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலே குடிசை வீடுகளுக்கு ஒருவிளக்கு திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அது ஒரு பெரிய புரட்சிகரமானத் திட்டம். அதன்மூலமாக, ஏறக்குறைய, இதுவரையில், 2.3 இலட்சம் குடிசைகள் பயனடைந்திருக்கின்றன. ஆனால் மேதகு ஆளுநர் ஆட்சியின்பொழுது, அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. தற்பொழுதும் அந்தத் திட்டம் தொய்வு நிலையிலேயே கொண்டிருக்கிறது. அதை விரிவுப்படுத்தி, விரைவுப்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ரூ. 10 பிளஸ், ரூ. 2½ ஆக, ரூ. 12½-ஐ ஒரு குடிசைக்கு வழங்கிவிட்டால், இணைப்புக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அது சம்பந்தமான மின்சாரப் பொருள்களுடைய விலையோ, ஏறக்குறைய ரூ. 20க்கு மேலாகிறது, ஆகவே, கொஞ்சம் கூடுதலான தொகையாக இருந்தாலும் கூட, ரூ. 20 பிளஸ் ரூ. 2½ என்று வகுவித்து, உடனடியாக இணைப்புக்களைக் கொடுக்க அரசு முன் வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, விவசாயிகளுக்கு பாசனப் பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புத் தருவதில் மிகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. 1974-75-ல் அக்ரிமென்ட் செய்ததற்குத் தற்பொழுதுதான் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்றுமாத நோட்டீஸ்கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த நிலையில் வங்கிக் கடன் கிடைக்காத சிலபேர் கொஞ்சம் தாமதம் செய்வதால், 3 மாத நோட்டீஸ்களுக்குப் பிறகு, அவர்களுடைய அக்ரிமென்டே ரத்து செய்யப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து எங்களுடைய தென்னாற்காடு, செங்கல்பட்டு மாவட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில், பாலாற்றுக்கு ஓரமுள்ள கிராமப் பகுதிகளுக்குப் பாலாறுப் படுகைச் சான்றிதழ் வாங்கினால் தான் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. சர்டிபிகேட் கேட்கிற அத்தனை பேருக்கும் கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட, அது 3 ஆண்டுகள் 4 ஆண்டுகள் என்று இழுத்தடிக்கப்படுகிறது. அதனாலே, பல விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் இருக்கிற சூழ்நிலையை இந்த அரசு போக்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 பிப்ரவரி 2] (திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்)

அரிசனக் காலனிகள், மீனவர் குப்பங்கள், புதுக் குடியிருப்புகள் ஆகியவைகள் பலவற்றிற்கு இன்றைக்கு தெருவிளக்குகள் போடப்படாமல் பழைய நிலைமையிலே இருந்து வருவதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். தற்பொழுதுள்ள தெரு விளக்குகள், பல்புகள் ஃபூஸ் ஆகியவற்றை இருக்கின்றன என்பது அத்தனை பேருக்கும் தெரியும். ஆனால், பல்புகளும், நியூப்களும் ஃபூஸ் ஆவதால் மட்டும் தான் விளக்குகள் எரியாமல் இல்லை. அங்கே இணைக்கப்பட்டுள்ள இணைப்புகள் சரியாக இல்லாததாலும், அவைகள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாததாலும், புதுப்பிக்கப்படாததாலும் தான் இப்படிப்பட்ட துர்பாக்கியமான நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல, தற்போதுள்ள மின்சாரம் லைன்கள் எல்லாம் 30, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போட்டவைகள். அவைகள் ஒவ்வொரு நகரங்களிலும் நார் நாராக பிய்ந்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற அவல நிலையைப் பார்க்கிறோம். மழைக்காலத்தில், அவைகள் எல்லாம் வாணவேடிகைகள் போன்று வெடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட துர்பாக்கிய நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்ற வேண்டும். எந்த, எந்த இடத்திலே, காலாவதியாகிவிட்டதோ, அந்த இடங்களிலே மின் கம்பிகள் புதிதாகப் போட்டு இவைகளை எல்லாம் புதுப்பித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக, சில கிராமங்களில் மின் கம்பிகள் மழை நேரங்களில் அறுந்து விழுவதோ மரங்கள், ஆடுகள், மனிதர்கள் அத்தனைப்பேரும் இறந்து விடுகிற துர்பாக்கிய நிலையிருக்கிறது. இறந்தவர்கள் குடும்பத்திற்கு ஏறத்தாழ ரூ. 3,000 தரப்படுகிறது என்றாலுங்கூட, பல ஆண்டுகள் அதற்காக அவர்கள் அலைய வேண்டியிருக்கிறது. அதை மாற்றி, விரைவாக அவர்கள் பயன் அடைகின்ற விதத்தில் செய்து தரவேண்டும் மென்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், செங்கல்பட்டு, திருவள்ளூர், தாம்பரம், காஞ்சிபுரம் போன்ற பல நகரங்களுக்கு புதிய மின் கம்பிகளை இழுப்பதற்கு பதிலாக, மேலே போடப்பட்டிருக்கிற மின் கம்பிகளை மாற்றி, பூமிக்கு அடியிலே கேபிள் மூலம் இணைப்பு வழங்கி, அதன்மூலம் ஆபத்தைத் தவிர்த்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனக் காலனிகளில் எல்லா வீடுகளும் குடிசை வீடுகள் தான். இங்கே இருக்கிற கோயில்கள் போன்றவைகள்தான் பொதுவான இடங்கள். அந்தக் கோயில்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த ஏழ்மையிலேயிருக்கிற, வறுமையினாலே இருக்கிற அரிசனப் பெருமக்கள், திருமண நேரங்களிலே, அந்தக் கோயில்களிலிருந்து தங்களுடைய வீடுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும்படிக் கேட்டால் தங்கு தடையின்றி மின்சாரம் கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். அதன் மூலமாக அவர்கள் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பு. கோ. ஆனார் ஜகதீசன்] [1981 பிப்ரவரி 2]

அடுத்து விவசாயிகளால் மட்டுமல்லாமல், தொழிற்சாலைகளிலே மின்சாரம் அதிகமாகத் திருடப்படுகிறது. அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்குச் சாதாரண அலுவலர்களை நியமிப்பதாக நமக்குத் தெரிய வருகிறது. அதை வீட்டுத்து, உயர் அதிகாரிகளை நியமித்து, அவ்வப்போது பரிசேதனை செய்து, அவ்வப்போது கண்காணிக்கின்ற வகையில் முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

எண்ணூர் அனல் மின் திட்டம் இருக்கிறது. தூத்துக்குடி அனல் மின்திட்டம் இருக்கின்றது. ஆனால் அவைகளிலே இருக்கின்ற சில குறைபாடுகளின் காரணமாக அவைகள் எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்கமுடியாத நிலையில் இருப்பதைக் காண்கிறோம். பேசின் பிரிட்டிஷ் அனல் மின்திட்டம் தற்போது செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அது முன்னாலே இருந்ததை விட 3-ல் 1 பங்குதான் உற்பத்தியைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் ஏற்படுகின்ற சிலவே அதிகமாக இருக்கின்றது. அங்கு எரிபொருளாக எண்ணெயை உபயோகப்படுத்தி மின்சாரத்தை எடுக்கின்ற காரணத்தால், இன்றைக்குப் பத்து மடங்கு செலவிட நேருகிறது. எரிபொருளாக எண்ணெயை மாற்றுவதன் மூலம் அந்தச் செலவு ஏற்படுவதில்லை. அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகளை எல்லாம், அனுபவம் வாய்ந்த பழம்பெரும் அதிகாரிகளை எல்லாம் மாற்றிவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை மீண்டும் கொண்டு வந்து அந்த இடங்களை நிரப்ப வேண்டும். அப்போதுதான் இப்படிப்பட்ட குறைகளை போக்கவேண்டும்.

அடுத்து, கல்பாக்கம் மின் நிலையம் திட்டமிட்டவாறு 1973-74லேயே உற்பத்தியைத் தொடங்கி இருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் அது தொடங்கவில்லை. சமீபத்தில் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்திராகாந்தி அம்மையாரைச் சந்தித்த போது இதை விரிவு படுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். மேலும் 2 அணு மின் திட்டங்களை அமைக்க வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு உறுதுணையாக நம்முடைய மின்துறை அமைச்சர் அவர்களும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டிலேயாவது இந்தக் கல்பாக்கம் அணு மின்நிலையம் உற்பத்தியைத் துவக்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980-85ல், 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூடுதலாக 1,400 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனுடன் மின்சக்தி உற்பத்திக்காக 1,022 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிக மிகத் தேவையான ஒன்றாகும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதன் மூலம் அதிக மின்சாரம் கிடைக்க கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

568 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது
விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2] (திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்)

நம்முடைய கிராமப் பகுதியிலேயே மின்வாரியத்தின் சார்பில் பணிபுரிகின்ற ஹெல்ப்பர்கள், லைன்மென்கள் இந்த இலாகாவினுடைய வேலையில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதில்லை மிகவும் அசட்டையாக இருக்கிறார்கள். இது குறித்து அவர்களுடைய மேலதிகாரிகளிடத்தில் புகார்கள் சொன்னால், அதை அந்த அதிகாரிகள் காது கொடுத்துக் கேட்பதில்லை. மேலும் அந்த ஹெல்ப்பர்களும் லைன்மென்களும் அந்தக் கிராமங்களிலே குடியிருப்பதில்லை. பக்கத்தில் உள்ள நகரங்களில் தான் குடியிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் பணியாற்றும் அந்தக் கிராமங்களிலே குடியிருப்பதற்காக அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

அடுத்து மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கட்டாமல் இருப்பவர்களின் மின் இணைப்புகளைத் துண்டிக்கச் செல்லுகின்ற ஊழியர்கள் அதிகாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அடிக்கப்படுகிறார்கள், துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். எனவே அவர்கள் தங்கள் பணிகளைச் செய்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுக்கு உரிய பாதுகாப்புச் செய்து தரவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்-

1980 ஆண்டு நடந்த மின்சக்தி அமைச்சர்கள் கூட்டம் நடைபெற்ற போது தமிழ்நாடு தொடர்ந்து மின்சக்தி பற்றாக்குறையில் இருக்கிறது. அதிலிருந்து விடுபட, நம் தேவைகளுக்கு கூடுதலாக 10 சதவீகிதம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று மின்துறை அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். அதை பெற வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

எலித் தொல்லை காரணமாக நிலங்களில், வேலிகளில் மின் இணைப்புக் கொடுப்பதால் ஆடுமாடுகள், மனிதர்கள் இறக்க நேரிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும். சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்,

திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்: இந்த விவாதத்தில் பங்கு கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாஷரீப்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன் வைத்த குறிப்பின் மீது என்னுடைய கருத்துகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சார், முதலிலேயே நான் ஒரு துடுக்கிடும்படியான பாராவைப் படித்தேன். அதாவது “இனிவரும் பத்தாண்டுகளில் மின்சக்தி நிலைமை நமக்கு மன நிறைவு அளிப்பதாக இல்லை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

(திரு.கே.எஸ்.ஜி. ஹாஜா ஷெரீப்) [1981 பிப்ரவரி 2]

This is a very progressive Government as they say and if the Hon. Minister for Electricity Shri. Ramachandran, and particularly one of the ablest Ministers in the Electricity says that for another 10 years there is going to be no improvement in the electricity, I can assure you Sir, that this will give the greatest shock in the development of industries in this State.

அதற்கு பதிலாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதற்கு நாங்கள் முடிந்த வரையில் ஏற்பாடு செய்கிறோம். எல்லோரும் இங்கே வந்து பெரிய பெரிய இன்டஸ்ட்ரிஸ், சிறிய சிறிய இன்டஸ்ட்ரிஸ் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தால், அது மிகவும் உசிதமாக இருக்கும், என்கரேஜ்மென்டாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த ஒரு அபிப்பிராயத்தை அவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் மாற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், நிறைய ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ், ஆயிரக்கணக்கான சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள் வரவேண்டும்; பெரிய தொழில்கள் வர வேண்டும் என்று நாம் கூறுகிறோம். அந்த மாதிரி வந்தால் தான் 'அன் எம்ப்ளாயின்மென்ட் சிட்சுவேஷன் சால்வாகும்' என்று கூறுகிறோம். ப்ரொடக்ஷன் ஜாஸ்தி வந்தால்தான் பணப்புழக்கம் இருக்கும். சராசரி வருமானம் ஜாஸ்தியாக இருக்கும் என்று கூறுகிறோம். இவற்றிற்கெல்லாம் மின்சார சக்தி எவ்வளவு முக்கியமானது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதிலே முக்கிய கவனம் செலுத்தினால் தான் அது வளர்ச்சிக்கும், உற்பத்திக்கும் வழிவகுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையில் 43 கோடி ரூபாய் மின் கட்டண பாக்கி இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 9 கோடி ரூபாய் மால்கோ நிறுவனத்திடமிருந்து வரவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 3 வருஷ காலமாக சரியான முறையில் மின் கட்டணத்தை நீங்கள் வசூல் செய்யவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். எந்தக் காரணத்தால் அப்படி வசூல் செய்யப் படாமல் இருந்தது என்பதை என்னால் தெரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை. யாராவது பிரைவேட் தொழில் செய்பவர்கள் இப்படி இருந்திருப்பார்கள். நால்அவர்களுடைய நிலைமை இந்தநேரத்தில் வேறு விதமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். when you are supplying electricity, the party is bound to pay the charges. If they don't pay you have every opportunity to cut the electricity. I do not know under what circumstances you allowed this and showed leniency. Please avoid this. No more leniency should be shown to such people.

570 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது
விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2] (திரு.கே.எஸ்.ஜி.ஹாஜாஷெரீப்)

சென்னையில் உள்ள மக்களிடையே ஒரு பெரிய குறை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மாதாமாதம் அவர்களுக்கு மீட்டர் ரீடிங் எடுக்கப்படுவது இல்லை. அதற்கு பதிலாக 2 மாதம், 3 மாதம் ரீடிங் ஒன்றாக எடுக்கப்பட்டு—அல்லது சில நேரங்களில் மீட்டர் ரீடிங் எடுக்கப்படாமலேயே மொத்தமாக அவர்கள் பில் அனுப்புவதால், அது மக்களுக்கு மிகவும் பாதகமான விளைவுகளையும், நிலைமைகளையும் ஏற்படுத்துகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன், அப்படி அவர்கள் 3 மாதம் அல்லது 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை பில் அனுப்பினால், அவர்கள் அந்தப் பணத்தை ஒட்டுமொத்தமாகக் கட்டமுடியாது, மாதாமாதம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டுகிறேன் என்று கூறுவார்களானால். அதற்கும், அரசு அனுமதி அளிக்குமானால், வசூல் செய்ய வேண்டிய பாக்கித் தொகை இன்னும் அதிகரிக்கும். ஆகவே, மாதா மாதம் மீட்டர் ரீடிங் எடுத்து பில் அனுப்பி. அந்த பில் பணத்தை வங்கியிலோ அல்லது மின் வாரிய அலுவலகத்திலோ கட்டுவதற்கு வழிவகை செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது மின்வெட்டு 30% இருக்கிறது. இது சிறு தொழில் நிறுவனங்கள் மிகவும் கணிசமான அளவிற்கு பாதித்து இருக்கிறது. அவர்கள் ப்ரொடக்ஷன் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால் அங்கே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களையும் குறைத்து விடுகிறார்கள். மேலும், உற்பத்தி அதிகரித்தால் தான் இந்தப் பொருள்களை அவர்கள் விற்று, வாங்கிய கடனுக்கான பணத்தை வட்டியும், முதலுமாகத் திருப்பிச் செலுத்த முடியும். ஆகவே, ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ் பொறுத்த வரையில், இந்த மின்வெட்டில் இருந்து எக்சம்ஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறு தொழில்கள் அதிகரித்தால் தான் வேலைவாய்ப்புகள் பெருகும். வேலையில்லாப் பிரச்னை குறையும் என்ற காரணத்தால், இந்த எக்சம்ஷன் நிச்சயமாக அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமக்கு இருக்கக்கூடிய மொத்த மின் உற்பத்தி திறன் 3000 மெகாவாட். ஆனால் 1500 மெகாவாட்தான் நாம் தற்போது உற்பத்தி செய்கிறோம். மீதமுள்ள 1500 மெகாவாட் ஏன் சரிவர கிடைக்கவில்லை என்பது ஆராயப்படவேண்டும். இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. சென்ற சில மாதங்களுக்கு முன்பு நான் பேசுகிறபோது சொன்னேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய தெர்மல் ஸ்டேஷன் சரியாக ப்ரொடக்ஷன் வரவில்லை என்று சொல்வதால், அதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் குழுஅமைத்து நம்முடைய மாநிலத்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, பிற மாநிலத்தில் இருந்து வந்தாலும் சரி, அல்லது வெளிநேசத்தில் இருந்து வந்தாலும் சரி, அவர்களைக் கொண்டு சரியாக ஆராய்ந்து, அந்த நிலையங்கள் மேக்சிமம் அவுட்-புட் கொடுக்கிற வகையில் சீரமைக்க வேண்டும் என்று யோசனை கூறினேன்.

(திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா ஷெரீப்)

[1981 பிப்ரவரி 2]

[பிற்பகல் 1.10]

அதற்கு அமைச்சரவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்தமாதிரி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைச் செய்தார்களா இல்லையா, தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த குறிப்பில் செக்கஸ் லோவோக்கியாவிலிருந்து வந்து பார்வையிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பார்வையிட்டால் மட்டும் போதாது; அதனால் எந்த அளவுக்கு நமக்கு பலன் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘ட்ரான்ஸ்மிஷன் லைன் லாஸ்’ பற்றி எல்லாம் இங்கே குறிப்பிட்டு, இருக்கிற சங்கடத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின்சார ‘சட்’ என்பதைப் பொறுத்தவரையில், முழு உற்பத்திக்கு நாம் ஏற்பாடு செய்தால், நீங்கள் எந்தவிதமான ‘கட்’டும் கொண்டு வர வேண்டி இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் பல சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. கல்பாக்கம் சீக்கிரம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போல நெய்வேலி உற்பத்தி முழுவதும் இப்போது நமக்கே கிடைக்கிறது; நெய்வேலி செகன்ட் ஸ்டேஜ் விரைவிலே வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலிருந்து கிடைக்கும் முன் மின்சாரமும் முழுவதும் நமக்கே கிடைக்க வேண்டும். அதற்கு வாதாட வேண்டும். அதில் நாங்கள் உங்களுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எந்தெந்த மாநிலத்தில் இப்படிப்பட்ட யூனிட் இருக்கிறதோ அந்தந்த மாநிலத்தில் அவர்களுடைய தேவைக்குப் போக மிஞ்சியதைத்தான் மற்ற மாநிலங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு முறையை நீங்கள் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பக்கத்து ஸ்டேட்டிலிருந்து மிகுதியாக நமக்கு மின்சாரம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு உங்கள் பி. ஆர். ஓ. அமைப்பு முறை சரியாக இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். பப்ளிக் ரிஸேஷன் சரியாக இருந்தால் அதிகமான பலன் நிச்சயமாக கிடைக்கும். இந்த பி. ஆர். ஓ. அமைப்பு என்பது ஒரு திறமையான ஆசாமியைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் பலன் கிடைக்கும். அப்படி ஏற்படுத்திக் கொண்டால் எந்தெந்த ஸ்டேட்டிலிருந்து உங்களுக்கு உதவ முடியுமோ அந்தந்த ஸ்டேட்டுக்கு நீங்கள் அவர்களை அனுப்பி, நமக்கு பலன் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால் அதைவிட நமக்கு சாதகமான நிலை இருக்காது என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது இந்த 6-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தி பெரிய ஜைஜான்டிக் தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்த மத்திய அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பீகார், கல்கத்தா

572 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை
மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2] (திரு.கே.எஸ்.ஜி.ஹாஜாஷரீப்)

போன்ற பகுதிகளில் அப்படி அமைக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி அங்கே அமைக்கப்பட்டால் அங்கேயிருந்து பின்னர் பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு வர முடியுமா என்பதைத் தெரிந்து, இப்போது நீங்கள் மத்திய அரசிடம் ஆலோசனைப் பெற வேண்டும். எனக்குத் தெரிந்தமட்டில் அப்படிக் கொண்டு வருவது கஷ்டம் என்று கருதுகிறேன். பெரிய முற்போக்கான தேசங்களில், ஆஸ்திரேலியா தேசத்தில் 'லிப்ட் இரிகேஷன்' செய்கிறார்கள். நூற்றுக்கணக்கான 'வாட்டர் சோர்ஸஸிலிருந்து, லிப்ட் இரிகேஷன் மூலம் மழை' பற்றாக்குறை பகுதிகளில் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து, பயிர் செய்கிறார்கள். அதேமாதிரி இங்கே ஸ்டோரேஜ் செய்து பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் இருந்தாலும் கொண்டு வர முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். முடியும் என்ற நோக்கம் எனக்கு இருக்கிறது. அதை நீங்கள் நம்முடைய நிபுணர்கள் மூலம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்த 'எலக்ட்ரிசிட்டி'யைப் பற்றிப் பேசுவதாக இருந்தால் ஒவ்வொரு ஸ்டேஜிலும் அதிகமாகப் பேசலாம். ஜெனரேஷன் ஸ்டேஜ் ஆக இருந்தாலும் சரி, அல்லது டிஸ்ட்ரிபியூஷன் ஸ்டேஜ் ஆக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொன்றிலும் அதிகமாகப் பேசலாம். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமையில் ஒரு கஷ்டமான நிலை இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிகிறது. ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதை அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டும். ஆலோசனை செய்வதோடு, இதற்கு என்ன என்ன ஸ்டெப்புகளை எடுக்க வேண்டுமோ அந்த ஸ்டெப்புகளை நீங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சில மாதங்களுக்கு முன்பு இங்கே நான் பேசுகின்ற போது ஒரு யோசனை சொன்னேன். எங்கெங்கே நிலக்கரி போன்ற வசதி வாய்ப்புகள் இருக்கின்றதோ அங்கேயெல்லாம் ஒரு 100 மெகாவாட் அளவுள்ள ஒரு தெர்மல் ஸ்டேஷன் அமைக்க முன்வரவேண்டும் என்று நான் சொன்னேன். ஏனென்றால் அந்தப் பகுதிகளிலே நிலக்கரி கொண்டு வருவது மிகவும் சுலபமாக இருக்கலாம். இப்போது கப்பலில் நிலக்கரி கொண்டு வரப்படுவதில்லை என்று அறிகிறேன். அவ்வாறு கொண்டு வருவதற்குரிய முறைகளை இம்ப்ரூவ் செய்யவேண்டும். க்வாலியரிலே இருந்து கல்கத்தா போர்ட்டுக்கு அல்லது வேறு போர்ட்டுக்கோ கொண்டு வந்து அங்கிருந்து தூத்துக்குடி, மெட்ராஸ், கடலூர், பாண்டிச்சேரி நாகப்பட்டினம் ஆகிய இந்த மாதிரி இடங்களுக்குக் கொண்டு வந்து சுமார் 100 மெகாவாட் திறன் உள்ள மின் நிலையங்களை ஏற்படுத்தினால் மிக நன்றாக இருக்கும் அதிலே இருந்து அந்தந்த டிஸ்ட்ரிப்க்டருக்கு வேண்டிய பவரை எடுத்துக்கொண்டு விட்டு மீதியுள்ளதை காமன் கிரிட்டிலே போடுவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். இந்த வகையிலே நீங்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி இன்னும் என்னென்ன வகைகளிலே பவர் உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ

அந்தந்த வகைகளில் பவர் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். சீ வேவ் ஸிலிருந்து பவர் உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற ஒரு கருத்து பரவலாக வந்து கொண்டிருக்கின்றது. அதையும் நீங்கள் ஆராய்ந்து அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவ்வாறு சீ வேவ்ஸிலே இருந்து பவர் தயாரிக்கவேண்டும் என்பது பற்றி பத்து, பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பே கேட்கப்பட்டது. இப்போது மத்திய நிதித்துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் அப்போது தமிழகத்தின் அமைச்சராக இருக்கின்றபோது சொன்னார். இவ்வாறு சீ வேவ்ஸிலே இருந்து பவர் எடுக்கின்ற முறை பிற தேசங்களில் பின்பற்றப்படுகின்றது, அது போன்று நாமும் ஒரு ஸ்கீம் தயாரிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். அந்த வகையிலே இங்கேயும் ஏற்படுத்துவதற்குரிய வகையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்பாக்கம் ஸ்கீம் ஏன் தடைப்பட்டிருக்கின்றது என்பது தெரியவில்லை. ஹெவி வாட்டர் போதிய அளவு இல்லாததால்தான் அது தடைப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. நம்முடைய தேசத்திலேயே ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது என்ற ஒரு அறிக்கையினை சில வாரங்களுக்கு முன் நான் படித்ததாக ஞாபகம் இருக்கின்றது. அப்படி இருந்தால் அவசியம் இந்த கல்பாக்கம் மின் உற்பத்தி நிலையம் வெகு சீக்கிரத்திலே வரும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு முன்பாகவே சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் இடத்திலே பேசி முழு உற்பத்தியும் நமக்கு வேண்டும் என்றும் அல்லது நமக்கு எவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்கின்ற வகையிலே ஒரு அணுகுமுறையை நீங்கள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே அணுகுமுறை இருக்கின்றது, செயல்படுகின்ற முறை இருக்கின்றது, அந்த வகையிலே சரியான அணுகுமுறையினைக் கடைப்பிடித்து நல்ல முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்போது நமது தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மின் நிலையங்களிலே 50 சதவீதம் உற்பத்தி இல்லை என்று சொல்லப்படுகின்றது என்றால் ஒருவேளை எல்பிஷியன்ட் அமைப்பாக இல்லையோ என்ற எண்ணம் ஏற்படுகின்றது. அல்லது அவைகளிலே பல சிக்கல்கள் இருந்தாலும் கூட அந்த சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன ஸ்டெப்ஸ் எடுக்க வேண்டுமோ அந்த வகையிலே ஸ்டெப்ஸ் எடுக்கவில்லை என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அந்த நிலையில் இல்லாமல் யார், எவ்வளவு பவர் கேட்டாலும் கொடுக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை நீங்கள் உருவாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி உருவாக்கினால்தான் எல்லா வகையிலும் நம்முடைய ஸ்டேட் முன்னேறும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

574 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை
மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

[1981 பிப்ரவரி 2]

(திரு.கே.எஸ்.ஜி.ரஹ்மான்)

சிக்ஸ்த் பைவ் இயர் ப்ளான்லே கிட்டத்தட்ட 3,500 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய இருக்கிறோம். இதில் எல்லாவித உற்பத்தியினையும் பெருக்கவேண்டும். மேலும் எல்லாந்தமான வேலைகளுக்கும் பவர்தான் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றது. ஆகவே நம்முடைய ஸ்டேட்டிலே பற்றாக்குறை என்ற சொல்லே இல்லாமல் நம்முடைய ஸ்டேட்டிலே நிதியை பவர் கிடைக்கின்றது என்றும் தொழில், பிஸினஸ் போன்ற எல்லா வகையான தேவைகளுக்கும் போதிய பவர் கிடைக்கின்றது என்றும் நிலையினை உருவாக்கவேண்டும். அதற்காக என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவை அத்தனையையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அப்படிச் செய்தால் நாங்கள் அவசியம் உங்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக மின் வாரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். இறுதியாகப் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவரவர்களும் நல்ல ஆலோசனைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் என்னுடைய குறுக்கீடு).... நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையில் ஒவ்வொன்றாக நான் பதில் சொல்லவேண்டும் என்கின்ற நிலையை நான் மேற்கொள்வேனோ யானால் நேரம் அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கும்.

[பிற்பகல் 1:20]

நான் பேசி முடித்த பிறகு வேண்டுமானால் உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கட்டும், பதில் சொல்கிறேன்.

இங்கே பேசுகிறபோது குடிசைகளுக்கு ஒரு விளக்குத் திட்டம் அமல் நடத்துவது பற்றிக் குறிப்பிட்டு கடந்த எட்டு மாத காலமாக அதில் தயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, நிறுத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். ஒருவேளை இடையிலே ஏற்பட்ட ஆளுநர் ஆட்சிக்காலத்தில் என்ன நேரிட்டதோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இந்த அரசு (பாறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு குடிசைகளுக்கு ஒரு விளக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக அமல்படுத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. எங்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற எல்லாக் குடிசைகளுக்கும் இந்த ஒரு விளக்குத் திட்டத்தை அமல்படுத்தவது என்று நாங்கள் தெளிவாக்கி இருக்கிறோம். அது தீவிரமாக நிறைவேற்றப்படும்.

இப்போது மின்சார வாரியத்தினிடத்தில் 5,21,000 மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றில் 2,52,000 மனுக்களுக்கு ஏற்கனவே மின்வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மீதி மனுக்கள் 2,69,000 இருக்கின்றன. இன்னும் மனுக்கள் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்தத் திட்டம் விரைவுபடுத்தப்படும். எல்லாக் குடிசைகளுக்கும் மின்வசதி இருக்கிறது என்ற உணர்வினை இந்த ஆட்சி நிச்சயமாக உருவாக்கும் என்பதை நான் முதன்முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சிறுதொழில்கள் “ஏராளமான வேலைவாய்ப்பு தருகின்றவை, அவர்கள் உற்பத்திக் குறைவு ஏற்படுமானால் வருகிற நஷ்டத்தை அவர்களால் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாது. ஆகவே மின்சாரவேட்டிலிருந்து நீங்கள் விலக்கு அளிக்கமுடியுமா?” என்று கேட்டார்கள். அவர் மட்டுமல்ல, நமது மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட என்னிடத்தில் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் சிறுதொழில்கள் வளர வேண்டும், அதன்மூலம் வேலைவாய்ப்பு பெருக வேண்டும், பெருகி வருகிற வேலைவாய்ப்பின்மை சிறுதொழில்கள் குறைவாக வேண்டும் என்பது எங்கள் தெளிவான அபிப்பிராயமாகும். ஆகவே குறைவழுத்த மின்சக்தி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற 75 குதிரை சக்திக்கு மேலாக உள்ள சிறு தொழில்களுக்கு இப்போது 30% மின்வெட்டு இருப்பதை நீங்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னதை வைத்து அவர்களுக்கு முதல் கட்டமாக ஒரு குதிரை சக்திக்கு 30 யூனிட்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு என்ற அளவில் தரப்பட்டிருக்கின்றது. இது அவர்கள் பாரத்தை ஓரளவுக்கு குறைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் கொஞ்சம் நிலைமை சீராகுமானால் மின்வெட்டிலிருந்து முழுவிலக்கு அளிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்றதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். மின்சார வாரியத்தில் வேலைவாய்ப்பு ஏற்பட்டபோது தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் அதில் நிறைய வேலைவாய்ப்பு பெறவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டன, என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை யாருக்கும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்று குறைபட்டுக்கொண்டார்கள். அதில் வேறு யாராவது சதி செய்துவிட்டார்களோ என்று சஞ்சலப்பட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தில் வேலைக்கு காலியிடங்கள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவு 370. வேலைவாய்ப்பு அலுவலகத்தில் நாங்கள் கேட்ட போது அவர்கள் அனுப்பிவைத்த பட்டியலின் எண்ணிக்கை 4,000. அதற்குப் பிறகு அது தீவிரமாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டபோது வேலைவாய்ப்புக்கான இடங்கள் 370 கூட அல்ல என்ற முடிவு தான் ஏற்பட்டது.

576 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதிநிலை அறிக்கை
மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2]

(திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

இருந்தாலும், நான் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படித்துவிட்டு வேலையில்லாது இருப்பார்களானால் அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும், அனைவருக்குமே வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கமாகும். குறிப்பாக, நான் போக்கு வரத்துத் துறைக்கு பெறுப்பேற்றுக் கொண்டிருந்தபோது கூட, பல போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு உத்தரவிட்டேன். இதில் 18% என்பதல்ல. யார் யார் படித்துவிட்டு தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருப்பார்களானால், அவர்கள் அனைவருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் ஏற்கனவே அறிவிப்பு கொடுத்திருப்பவன் அந்த வகையிலேதான் இந்த 4,000 பேர்களில் மனுக்களைப் பெற்று, பரிசீலிக்கப்பட்டு, யார் யார் தகுதியுள்ளவர்கள் என்ற பட்டியல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின் வாரியத்தில் எவ்வெப் போதெல்லாம் காலி இடங்கள் ஏற்படுகின்றதோ, அவ்வப்போ தெல்லாம் அந்தப் பட்டியலிலே இருப்பவர்கள் நியமிக்கப் படுவார்கள். முதற் கட்டமாக, 140 பேர்களுக்கு இப்போது வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமென்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட பகுதிகளுக்கு மின் வசதி சரியாக வழங்கப்படவில்லை, இன்னும் பல பகுதிகள் அப்படியே இருக்கின்றன என்று சருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதைக் கேட்டு, நான் உண்மையிலேயே துக்கிட்டேன். நம் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் வேறொரு பிரச்சனையிலே துக்கிட்டார்; நான் இந்தப் பிரச்சனையிலே துக்கிட்டேன். இலாகா பூர்வமாக தாழ்த்தப்பட்டோர் பகுதிகள் என்று சொல்வது 2ச,526. நாம் மின் வசதி வழங்கியுள்ளது 25,526. அதற்குப் பிறகு இன்னும் சில புதிய பகுதிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அவைகள் 174; அவற்றிற்கும் நாம் மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறோம். அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது கிடைக்கப் பெற்றுள்ள தகவல். ஆனால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒருசிலர் இன்னும் சில பகுதிகளில் வழங்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமானால், தயவுசெய்து அந்தப் பட்டியலைத் தருவார்களானால், அரசு அந்தப் பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதோடு மட்டுமல்ல, தவறுக்கு என்ன காரணம் என்பதிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் இடையபெருமாள் அவர்கள் சுவைபட ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். அது என்னவென்றால், பில்கள் சரியாக வருவதில்லை என்று சொல்லுகிறபோது, அவர் பகோடாவை வாங்கிச் சாப்பிட்டுப் பிரிக்கின்றபோது, அதுவே பில்லாக இருக்கின்றது என்று மிகுந்த சுவைபடச் சொன்னார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் பேசுகின்றபோது, அந்தந்த பயனிட்டார்களிடம்,

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

சென்று, ரீடிங் எடுத்து, பில் போடுவதைத் தூங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது; தொழிற் சங்கங்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாகும் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்றவர்களுடைய பொறுப்பு, மக்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்படுத்துவதுதான். ஒரு சில தொழிற் சங்கங்களின் குறைகளை மட்டும் எடுத்துச் சொல்வதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். குறைகள் நியாயமாக இருக்குமானால், அவைகளைத் தீர்த்து வைக்கத் தயார். ஆனால், அதே சமயத்தில் மக்கள் நன்மையையொட்டி, நிர்வாகத்திலே சீர்திருத்தம் கொண்டு வரும்போது, நிச்சயமாக மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் இதை வரவேற்பார்கள். அவரை வந்துசந்திக்கும் தொழிலாளர்களிடத்திலே இதை நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொல்லியனுப்ப வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பில் போடுவதைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். பில்லிங் முறையையே மாற்றியமைப்பதாக இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு பயனீட்டாளரைப் பொறுத்தவரை ஒரு கார்டு கொடுக்கப் போகிறோம். அந்த கார்டிலே இத்தனை யூனிட்கள் என்று எழுதப் போகிறோம். ஒரு யூனிட் நுக்கு இத்தனை பைசா என்றும், இவ்வளவு ரூபாய் என்றும் அந்தக் கார்டிலே எழுதப்போகிறோம். ஒரு கார்டு பயனீட்டாளரிடத்தில், இன்னொரு கார்டு மின்சார வாரியத்தினிடத்திலே இருக்கும். அப்போது பில்லிங் என்கிற முறையே தேவை இல்லை. உதாரணமாக, கார்டு கொடுக்கிறோம், மீட்டர் ரீடிங் எடுக்கிறோம். 100 யூனிட் இந்த மாதம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். யூனிட் ஒன்றுக்கு 10 பைசா வீதம், 10 ரூபாய் என்று அதிலே எழுதிவிட வேண்டியது. ஆகவே, மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றவர்கள் இந்த மாதம் நமக்கு 100 யூனிட்கள் ஆகியிருக்கிற தென்றும், அதற்கு யூனிட் நுக்கு 10 பைசா வீதம் ரூ. 10 கட்டினால் மாதம் என்கிற அளவிலே தகனல்கள் எல்லாம் அந்தக் கார்டிலே கொடுக்கப் போகிறோம். இன்னொரு கார்டு நம் முடைய அலுவலகத்தில் பதிவேடுகளுக்காக வைத்துக் கொள்ளப்படும். அது அலுவலகத்திற்குப் போய்ச் சேரும். ஆகவே பில்லுக்காடிக் கடைக்குப் போகவேண்டாம். அதை அனுமதிக்கவும் முடியாது. இந்த முறை இந்த ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1 ஆம் தேதி முதல் அமலுக்கு வரும். தொழிற் சங்கங்களுடன் கலந்து பேச இருக்கிறோம். அவர்களும் இதற்கு ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.30]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் பேரவை அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

[19981 பிப்ரவரி 2]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அடுத்து, குடித் தண்ணீர்ப் பிரச்சனை பற்றி குறிப்பிட்டு ஏராளமான பம்பு செட்டுகளுக்கு இன்னும் மின்சாரம் தர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குடித் தண்ணீர் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரை இந்த அரசு தனி அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஏனென்றால், ஏற்கனவே குடித் தண்ணீருக்கு மின் கட்டணம் யூனிட்டுக்கு 34 பைசா என்று இருந்ததை நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட பிறகு 1-4-1979-ல் இருந்து 28 பைசாவாகக் குறைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, மக்களுக்குக் குடித் தண்ணீர் எளிதாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று அக்கறை கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு எங்கெங்கு எல்லாம் குடித் தண்ணீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு மின் வசதி இன்னும் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் கூடிய சீக்கிரத்தில், விரைவில் மின்சாரம் கொடுக்க தீவிர திட்டத்தை மின்வாரியம் மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சமயநல்லூரைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சமயத்திற்கு உதவக்கூடிய நல்லூர் சமயநல்லூர். இந்த சமயநல்லூரைப் பற்றி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றெல்லாம் கேட்டார்கள். ஏற்கனவே விசாரணை நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரியா கமிஷனால் சமயநல்லூர் ஏலம் போவது குறித்து தீவிரமாக விசாரிக்கப்பட்டு அந்த அறிக்கையும் அரசாங்கத்திடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அது அமைச்சரவையின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால் ஏற்கனவே விசாரிக்கப்பட்ட ஒன்றை மறுபடியும் நாம் விசாரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேலை நிர்ணயம் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வேலை நிர்ணயம் என்பது தொழிற்சங்கங்களோடு கலந்து பேசி எடுக்கிற முடிவு அதிலே குறைபாடுகள் இருக்குமானால் நிச்சயமாக அதைப் பற்றி பேசி அவர்களே தீர்த்துக் கொள்ளலாம். காடம்பாறை மின் திட்டப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள் இங்கே பேசுகையில், மாண்புமிகு அமைச்சருக்கே அதிகாரம் இல்லாமல் போய்விட்டதா, அல்லது எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல பெயர் எடுத்த மின்வாரிய தலைவருக்கே அதிகாரம் இல்லாமல் போய்விட்டதா என்று அங்கலாய்த்தார்கள். எங்களுக்கு போதிய அதிகாரம் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது - அவருடைய அதிகாரத்தையும், நல்லெண்ணத்தையும் பயன்படுத்தி அங்கு வேலை தொடர்ந்து நடக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

காடம்பாறை நீர் ஏற்று மின்திட்டம் என்று சொல்லுகிற போது இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாக நாம் ஒரு புதுவகையான திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்திலே 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலிருந்து 'கோ ஸ்லோ டாக்டிக்ஸ்' என்ற அடிப்படையில் தர்மசங்கடமான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நடவடிக்கை. அவர்கள் ஒப்பந்தகாரர்களிடம் வேலை செய்கிறவர்கள். வேலை நிர்ணயம் வேண்டும். கூலி உயர்வு வேண்டுமேன்றபோது தொழிலாளர் நலத்துறை அவ்வப்போது பேசி ஒரு ரூபாய், எட்டணா என்ற வகையில் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால், திட்டம் விரைவாக முன்னேறவேண்டும். விரைவாக நடத்தினால் செலவும் குறையும். வேலை நிறுத்தத்தை விட்டு, மெதுவாகத்தான் செய்வோம், சம்பளத்தைக் கொடுங்கள் என்று கோராடுவதை கைவிட்டு மாண்புமிகு ரமணி அவர்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மின்சார வாரியத்தைப் பொறுத்தவரை இருக்கும் கட்டண நிலுவைகளைப் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டு, அதிலே மின்சார வாரியம் காலம் தாழ்த்தி நடவடிக்கை எடுக்கிறது என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலும் பெரும் தொழிலதிபர்களுக்கெல்லாம் லேசாக விட்டு விடுகிறார்கள், விவசாயிகளுக்கு மட்டும் இதைப் போல் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள் அதிலே நம்முடைய மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் 'அரசு என்ன செய்தது? எந்தச் சக்தி உங்களைக் கட்டுப்படுத்தியது? ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?' என்று கேட்டார்கள். எந்தச் சக்தி கட்டுப்படுத்தியது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு தொழிலதிபர்கள் செலுத்த வேண்டிய மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரை 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் மிகத் தெளிவான ஒரு உத்தரவை போட்டிருக்கிறோம். அந்த உத்தரவின்படி அந்த மாதத்திற்குரிய காலம் முடிந்ததும் மூன்று நாட்களில் பில் தரப்படும். தொழிலதிபர்கள் 15 நாட்களுக்குள் மின் கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டும், இல்லையென்றால் டிஸ்-கonneக்ஷன்--மின் துண்டிப்பு டைபெறுகிறது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இதுவரை கட்டாதவர்கள் என்றோ, காலம் கடத்தியவர்கள் என்றோ யாரும் கிடையாது, இதுதான் இன்றுள்ள நிலைமை.

பி.அன்ட்.சி. மில்லிலே மட்டும் ஒரு மாத கட்டணம் பாக்கியிருக்கிறது. அதிலே நாங்கள் போய் பியூஸை எடுப்போமானால் அதை வைத்துக் கொண்டு மில்லையே அவர்கள் மூடி விடுவார்கள் என்ற காரணத்தினாலே வேண்டுமானால் அவர்களே அதை செய்துகொள்ளட்டும் நாம் ஏன் செய்துவேண்டும் என்ற அளவிற்குத்தான் அதை மட்டும் விட்டு வைத்திருக்கிறோம்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை
அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

றோம். ஆகவே தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையிலே பாரபட்சமான வகையிலே இந்த அரசு நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதை நான் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அப்படியானால் என்னதான் காரணம், என்று நீங்கள் கேட்டீர்களானால் 10 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பாக்கி இருக்கிறது என்றால் அவைகள் பழைய கணக்குகள். நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இங்கே மால்கோ நிறுவனத்தைப் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். சுமார் 9½ கோடி ரூபாய் பாக்கி இருக்கிறதென்றால் இதிலே இன்னொன்றையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், சுமார் 7 கோடி ரூபாய் அபராதம். பவர் கட் இருந்த காலத்திலே மீறி அதிகமாக அவர்கள் மின்சாரம் பயன்படுத்திய காரணத்தினாலே போடப்பட்ட அபராதத் தொகையும் சேர்ந்து அந்தத் தொகை தரவேண்டியுள்ளது. பஞ்சாலைகளிடமிருந்து வரவேண்டிய பாக்கி 36.81 இலட்சம் ரூபாய் வரையில் இருக்கிறது. ஆக பத்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அரசு காரணமல்ல. ஆனால் அதே நேரத்திலே அந்தக் கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டாமா என்று நீங்கள் கேட்பீர்களானால் நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு பொறுப்பு உண்டு. அந்த நடவடிக்கைகளை துரிதப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்.

சில பேர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். சில பேர்கள் தெருவிலே நின்று பாலைக் கொட்டுகிறார்கள். இன்னும் சில பேர்கள் உப்பை அள்ளிப்போடுகிறார்கள். இன்னும் சிலபேர்கள் ஒழுங்காக மின் கட்டணத்தைக் கட்டுகிறவர்களுடைய இடத்திற்குப் போய் அங்கே இருக்கிற பியூசை—கட்டாத விவசாயி—பிடுங்கிப் போடுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளுக்கு என்று இந்த அரசு என்று உதயமானதோ அன்றிலிருந்து நன்மைகளை புரட்சித் தலைவரவர்கள் செய்துகொண்டே வருகிறார்கள். எனக்கே கூட ஒரு அச்சம். எப்போதுமே சலுகைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களிடத்திலே தான் ரொம்ப கேட்கிறவர்கள் போராட்டத்தை நடத்துவார்கள், சாதாரணமாக ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். என்னைக்கும் போடாத மகராசி மகராசிதான், ஆனால் தினமும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குப் போடவில்லை என்றால் (குறுக்கீடு) அவர் ஏளனத்திற்கு ஆளாவார். நான் அந்த வார்த்தையை சொல்ல மாட்டேன்.

30-6-1977-ல் நாம் ஆட்சிக்கு வந்தோம். 1-7-1977-ல் சிறு விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் யூனிட்டுக்கு 2 பைசாவைக் குறைத்தோம்; 1-6-78-ல் மேலும் 2 பைசாவைக் குறைத்தோம். 5 ரூபாயாக இருந்த மீட்டர் வாடகை 4 ரூபாய் ஆயிற்று. மின்சாரம் வேண்டுமென்பவர்கள் நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் பெறவேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்தது. அந்த நிலைமை மாற்றப்பட்டு நிலத்தடி நீர் சான்

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை
அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2 [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

நிதழ் தேவையில்லை என்று ஆக்கப்பட்டது இந்த அரசின் மூலமாகத்தான். மேலும் மீட்டர் வாடகை 1-7-80 முதல் 4 ரூபாய் விருந்து 2 ரூபாய் என்று குறைக்கப்பட்டது. நான் இன்னும் சொல்கிறேன், இப்படியெல்லாம் நாம் நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக விவசாயிகள் நம்மோடு இருக்கிறார்களா என்று நீங்கள் கேட்பீர்களானால் இந்த அரசு தருகின்ற சலுகைகளைப் புரிந்துக் கொண்ட விவசாயிகள் நிரப்ப இருக்கிறார்கள்.

சுமார் 9 லட்சத்து 5 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகள் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இயங்குகின்றன. ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சங்கத்தினர் எவ்வளவோ போராடினாலும் எத்தகைய கிளர்ச்சியை மூட்டினாலும் மின் கட்டணத்தைக் கட்டினால் உங்கள் வீட்டுத் திருமணத்திற்கே வரமாட்டோம் என்று மிரட்டினாலும் கூட சுமார் 4 இலட்சம் பேர்கள் ஒழுங்காகக் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 1980 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்திலே கட்டாதவர்கள் 5 இலட்சம் பேர்கள். அதற்குப் பிறகு தான் நாம் நடவடிக்கை எடுத்தோம். இப்போது சொல்கிறார்கள், ஏதோ பேரேஸு ரோடு போர்முனைக்குப் போவது போலிப்போய் அதை எல்லாம் எடுத்தார்கள் என்றும், அதனால் பயிர் எல்லாம் காய்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். மின் வாரியமும் அரசும் சேர்ந்து மின் துண்டிப்புச் செய்த பம்புசெட்டுகளின் எண்ணிக்கை 53 ஆயிரத்து 804 தான். மொத்தம் இருக்கிற பம்புசெட்டுகள் 9 லட்சம். மின் துண்டிப்புச் செய்த பிறகு மின்சாரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் 32,548.

[பிற்பகல் 1.40]

ஆகவே, இன்றைக்கு மின் துண்டிப்பிலே இருக்கக்கூடிய பம்புசெட்டுகள் 21,256. ஒன்பது இலட்சத்தில் 21,000 பேர்கள்தான் நாங்கள் மின் கட்டணத்தைக் கட்டமாட்டோம், மின்கட்டையை நீங்கள் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுங்கள். பயிரிட மாட்டோம் என்று சொல்கின்றவர்கள். அதை வைத்துத்தான் சொல்கிறார்கள், உணவு நெருக்கடி வந்து விடும். ந்ரேற்றிகள், பம்பு செட்டுகள் ஓடவில்லையென்றால் தண்ணீர் வராது; தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் பசுவிற்குத் தண்ணீர் கிடைக்காது; பசு தண்ணீர் குடிக்காவிட்டால் பால் வராது என்று புதிய ஆராய்ச்சிக் கண்டு பிடிப்புகளெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் 100க்கு 2.35 பேர் தான் இந்த நிலைமையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நியாயமாக, ஒழுங்காகக் கட்டணத்தைச் செலுத்தக்கூடிய தன்மையைத்தான் தமிழ்நாட்டு விவசாயிகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களை வேண்டுமென்று தடுத்து நிறுத்தி, பயமுறுத்தி, வன்முறையிலே ஈடுபட்டு, கட்டவிடாமல் செய்கின்றவர்களை அகற்று வதைத்தான் அரசு செய்ததே தவிர, நியாயமாக, சட்டப்படி, ஒழுங்காகக் கட்டணத்தைச் செலுத்துகின்றவர்களுக்கு வழிவிட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த நாந்திகளை அகற்றினோமே தவிர வேறல்ல என்பதை நான் இங்கே தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை
அறிக்கையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1981 பிப்ரவரி 2]

நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே பேசுகின்றபொழுது மின்வாரியத்தினுடைய நஷ்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் திடுக்கிட்டேன் என்று சொல்வதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறினார்கள். ஒன்று, இந்த டிகேட் - 80 தொடங்கிய இந்த பத்தாண்டுக் காலத்தில் மின் வாரிய, மின் நிலைமைகளின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி நான் சொல்லி யிருக்கின்ற அச்சத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்னொன்று நஷ்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

நான் நஷ்டத்தைப்பற்றி மட்டும் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய நஷ்டத்திற்கு என்ன காரணம்? அப்படியான காரணங்கள் என்ன? “உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி என்றால், மத்தளத்திற்கு இரு பக்கத்திலும் இடி” என்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அதை மாற்றி, உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி என்றால் மாநில அரசு களுக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் இடி என்று சொல்லுவது பொருத்த மாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மின்வாரியம் நிலக்கரி முதலியவைகளைப் பெறுவது மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்திலேயிருந்து. நாம் 26 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு 1977-78-ல் நிலக்கரி வாங்கிக்கொண்டிருந்தோம்; நிலக்கரி யாக இருந்தாலும், டெட்ரோலிய எண்ணெய்ப் பொருட்களாக இருந்தாலும். ஆனால் இன்றைக்கு 65 கோடி ரூபாய். 26 கோடி எங்கே? 65 கோடி எங்கே?

அதைப்போல, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரத்தை நாம் வாங்குகிறோம். கேட்டால் ரீஜினல் பிளானிங் மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறது. நாம் சொல்கிறோம் மாநிலத்திற்கு உள்ள சக்தியிலே தன்னிறைவு தேவை என்று. அவர்கள் வட்டாரத்திற்குத் தன்னிறைவு இருந்தால் போதும் என்கிறார்கள். அதனுடைய விளைவு, கேரளத்திலிருந்து நாம் கெஞ்சி வாங்க வேண்டியிருக் கிறது; கர்நாடகத்திலே சில நேரத்திலே அவர்கள் கொடுக்க முடிந்தால் பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஆந்திரத்திலேயிருந்து பெற வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால் ஆந்திரம் நமக்கும் தரலாம், அதே நேரத்திலே மத்திய பிரதேசத்திற்கும் தரலாம் கர்நாடகம் நமக்கும் தரலாம், அதேநேரத்திலே மராட்டியத்திற்கும் தரலாம். கேரளம் நமக்கும் தரலாம், கர்நாடகத்திற்கும் தரலாம். இதில் வட்டாரம் எங்கே? ஆகவே, வட்டாரம் என்று பேசுகிறார்கள். அதனுடைய விளைவு நாம் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பெறுகின்ற மின் சாரத்தின் விலை கூடுகிறது. உதாரணத்திற்கு, 77-78 ஆம் ஆண்டில் வெளிமாநிலத்திலிருந்து நாம் மின்சாரம் வாங்கியது 68 கோடி ரூபாய்க்குத்தான். ஆனால் இப்பொழுது 187 கோடி ரூபாய். ஆக, இவைகளில்லாம் எப்படி நாம் விலைகளைக் குறைக்கப் போகிறோம்?

தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் திதி நிலை
அறிக்கையின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அதைப்போல, பணியாளர் செலவு பணியாளர்கள் செலவை எவ்வளவோ சுட்டுப்படுத்தித்தான் வந்திருக்கிறோம். 60 கோடி என்று இருந்தது. 80 கோடி ரூபாய் என்று ஆகியிருக்கிறது. இவைகள்தான் பெரும்பான்மையான செலவுகள். இப்படிப்பட்ட செலவுகளை நம்முடைய கையிலே சுட்டுப்படுத்தும் அளவிற்கு அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. ஆகவே, நஷ்டம் வருகிறது. ஆனால் நாம் கட்டணத்தை உயர்த்துகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெயி— துணைத் தலைவரவர்களே அதனால்தான் நான் முதலில் சொன்னேன். . . புல் மேக்கிமம் கெபாசிட்டி, 8,000 மெகாவாட். இன்றைக்கு நீங்கள் 1,450 மெகாவாட் தான் செய்கிறீர்கள். அந்த . . . புல் மேக்கிமம் கெபாசிட்டி'யை நீங்கள் பண்ணுவீர்களேயானால் அவசியம் தங்களுடைய செலவு சுட்டுப்படியாகும். The highest is the production, the lowest is the cost. The lowest is the production, highest is the cost. That is a fundamental thing. You must have a P.R.O. who can go there and solve the difficulties and constraints in getting more coal and other facilities.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்:— தலைவரவர்களே, நல்ல அறிவுரை. ஆனால் சொல்லவேண்டிய இடம்தான் வேறு. அதேபோல் இந்தச் செலவுகளைச் சரிசெய்துவதற்காக நாம் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டிய கட்டாயம் வருமேயானால், கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சியாகக் கிளம்புமேயானால் அந்தக் கிளர்ச்சியை ஆதரிக்கவும் அதைத் தூண்டி விடவும், அதிலே ஈடுபடவும், முடிந்தால் இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்க்க அதை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று கெடில்விக்குப் பல நேரங்களில் ஓடவும் சூழ்நிலையும் இருக்கின்றது. ஆகையினாலே, இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபொழுது மாநிலத்தினுடைய நிலைமை மிகவும் இக்கட்டான நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் அழகாக ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். 3000 மெகாவாட் என். நீங்கள் மின் நிலையங்களை உருவாக்குகிறீர்கள். ஆனால், 1500 மெகாவாட்டானே அதன்மூலம் உண்டாக்குகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நானே அடுத்து அந்த சப்ஜெக்ட்டுக்குத் தான் வருவதாக இருந்தேன். நீங்களே என்னை இன்வைட் பண்ணியதால் எனக்கு ரொம்பவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால், முதலில் ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மின் வாரியத்தைப் பெறுத்தவரையிலே நாம் அதை அளவு கோலாக

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால், ஓராண்டுக்கு எவ்வளவு யூனிட்கள் மின்சார வாரியத்தின் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன என்பதுதான் கணக்கு. நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சியினர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே பேசுகிறபொழுது குறிப்பிட்டார்கள். எங்கு பார்த்தாலும், நாங்கள், கிராமங்களிலே லைன்கள் போட்டோம். நாங்கள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுத்தோம். நீங்கள் வந்து இன்றைக்குக் கெடுத்து விட்டீர்கள் என்று சொன்னார்கள் நான் அவர்களுக்குப் பணிவோடு, சால்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் என்ற திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட பொழுது, இதே சட்டமன்றத்தில் நான், சாதாரண சட்டமன்ற உறுப்பினர். அப்பொழுதே சொன்னேன், இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் மின் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தை, ஊர், ஊராக கம்பிகள் இழுப்பதற்கு நீங்கள் செலவு செய்வீர்களேயானால்,

கம்பிகளும், கம்பங்களும் தான் நிற்குமே தவிர, மின்சாரம் இருக்காது என்று, அதாவது, 1971 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு சட்டப் பேரவையிலே நான் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னேன். அதுதான் நடந்தது. ஆனால் அன்றைக்குத் தெரியாது, அந்தக் கஷ்டத்தை நான்தான் அனுபவிப்பேன், என்று. இன்றைக்கு அந்தக் கஷ்டத்தை நானே அனுபவிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன், 1970-71-ல் மின் வாரியம் மக்களுக்கு என்று தந்த யூனிட்களின் அளவு 505 கோடி. 1971-72-ல் 545 கோடி. 1972-73-ல் 536 கோடி—குறைந்து விட்டது. 1973-74-ல் 535 கோடி—மேலும் குறைந்தது. 1974-75-ல் 564 கோடி. அதாவது, 505 கோடியிலேயிருந்து 535 கோடி, 540 கோடி என்கிற அளவிலே அந்த 5 ஆண்டுகள் போய் விட்டன. ஆனால், 1977-78-ல் 749 கோடி. மின்சாரத்தை நாம் அதாவது, லைன் லாசை எல்லாம் கழித்துச் சொல்கிறோம். மின்சாரம் நாம் உற்பத்தி செய்தது. அதுவே யோன நஷ்டம்—மீதி நாம் மக்களுக்கு விற்றது, 749 கோடி, 1977-78-ல் 1978-79-ல் 831 கோடி, 1979-80-ல் 823 கோடி. அதாவது, 831 கோடியிலேயிருந்து, 1979-80-ல் 823 கோடிக்கு வந்திருக்கிறோம். கொஞ்சம் குறைந்ததற்குக் காரணம், எங்களைக் கொஞ்சகாலம் முன்னதாகவே அனுப்பிவிட்டீர்கள் என்பதும் அதற்குக் காரணமே தவிர, வேறல்ல. ஆக 540 கோடி என்கிற அளவிலேயிருந்து, இன்றைக்கு 823 கோடி என்கிற அளவிற்கு மின்சாரம் விநியோகிக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இருந்தும் நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், 1980 ஆம் ஆண்டில், 1980-லேயிருந்து 1990 ஆம் ஆண்டு வரை The outlook for the 83s does not give us cause for satisfaction. நாம் திருப்தி அடைவதற்கான காரணங்களை இந்த வருகிற 10 ஆண்டுக்காலம் நமக்குத் தரவில்லையென்று சொல்லுகின்றேன். அந்தக் காரணங்களை நீக்க வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய சர்க்காரிடத்திலே இருக்கிறது

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

அதனாலே தான் பாரா 4-ஐயும் பாரா 5-ஐயும் நாம் படித்துப் பார்த்தால், அதற்கான காரணங்களை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மின் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தக் கூடாதா என்று இங்கே அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, எல்லாமே அனல் மின் உற்பத்தியை நம்பித்தான் இருக்கிறோம். அனல் மின் நிலையம் என்பது என்ன? நீர் மின் நிலையத்தை நாம் எந்த அளவுக்கு உருவாக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உருவாக்கி விட்டோம். அனல் மின் நிலையம் என்றால், அதற்கு நிலக்கரி கொடுக்க வேண்டியது மத்திய சர்க்கார். அனல் மின் நிலையத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டியது பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்ஸ் லிமிடெட் என்ற நிறுவனம் அதுவும் மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிறது.

[பிற்பகல் 1.50]

அதிலே ஏதாவது துணைப் பொருள்கள் வேண்டும் என்றால் உரிய நேரத்தில் தரக்கூடிய பொறுப்பில் இருப்பதும் அந்த மத்திய சர்க்கார்தான். இவ்வளவு பொறுப்பையும் அவர்கள் வைத்துக் கொண்டு உன்னுடைய அனல் மின் உற்பத்தி சரியாக இல்லை என்று சொல்லுகிற அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்களும் அவர்கள் தான் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதைத் தான் திருப்பத் திருப்பச் சொன்னேன். அதாவது தமிழ்நாடு மட்டிலும்தான் இந்த நிலைமை, எண்ணூர் அனல் மின் திட்டம் சரியாக இயங்கவில்லை அதே போல் தூத்துக்குடி இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதுவும் சரியாக இயங்கவில்லை. நீங்கள் சரியாக இயங்கவைக்கவும் Efficiency in operation வேண்டும் என்று சொல்லுபவர்கள். ஒரு வேளை தமிழ்நாட்டின் நிலைமை இப்படி. மற்ற மாநிலங்களின் நிலைமை? இரண்டு துளைங்களுக்கு முன்னால் ஆந்திராவில் ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை 'கிரிட்'யில் இணைக்கின்ற விளம்பரம் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. அதிலே ஆந்திரப் பிரதேச மின் வாரியத்தவைர் அவர்கள் மிக அழகாக சொல்லுகிறார்கள். 110 மெகாவாட், 100 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் நாடு முழுவதும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை சரியாக இயங்கவில்லை என்று, 100 மெகாவாட் என்றால் 40 மெகாவாட் தான் கிடைக்கிறது. இங்கே எல்லா இடங்களிலேயும் அந்த இயந்திரங்களைக் கொடுத்த நிறுவனம் நம்முடைய நிறுவனம் தான். மத்திய சர்க்கார் நிறுவனம் என்று சொல்லி குறை சொல்வதாகக் கருத வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கும் சங்கடங்கள் இருக்கலாம். கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் நாம் 1000 மெகாவாட் திட்டம் போட்டு 400 மெகாவாட் தான் கிடைக்கும் என்றால், ஆயிரம் மெகாவாட் திட்டம்போட்டு என்ன பயன். ஆயிரத்தில் குறைந்தது 600-வது கிடைக்க வேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் பெரும்

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

பகுதியை பாரத் நாம் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல் நிறுவனத்தில் இருந்து வாங்குகிறோம். ஆனால் இதிலே ஒரு சிறிய பகுதியையாவது நாம் வெளிநாடுகளிலே இருந்து ஓரளவுக்கு ஒழுங்காகக் கட்டக்கூடிய இயந்திரங்களை வாங்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறோம். அதை மத்திய சர்க்காரிலே ஒரு சிலர் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களை இது சம்பந்தமாகச் சந்தித்து இந்த நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்ல அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இன்னும் இருக்கிறது. காரணம் அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் அந்த நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம்தான். மத்திய மின் குழு Central Electricity authority அவர்கள் திட்டத்தை அங்கீகரிக்கிறபோது ஒரு கிலோவாட்டுக்கு 5353 யூனிட்கள் சாதாரணமாக கிடைக்கும் என்று போடுகிறார்கள். ஆனால் இந்தியா முழுவதும் இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைப்பது ஒரு கிலோ வாட்டுக்கு 4000 தான். ஆகவே 5353 கிடைப்பதில்லை. சரி, திட்டத்தையாவது மாற்றி 400 யூனிட்கள் என்று போட்டு இன்னும்கூட 4 அனல் மின் திட்டங்களை தருவார்களா என்று கேட்டால் அதையும் தரப்பட்டார்கள். ஒரு கிலோவாட்டுக்கு 5353 யூனிட்கள் உற்பத்தி செய்யாதது உன்னுடைய குற்றம், ஆகையினாலே புதுத் திட்டம் கிடையாது என்கிறார்கள். அது சரியாக து.

இந்தியா முழுவதும் அஸ்டேட் எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டாக இருந்தாலும், பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல் நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, பெறுவது இன்றைக்கு 4000 யூனிட்கள். அதேபோல, 110 மெகாவாட்டிலே 'அவுட்டேஜ்' என்று எடுத்துக் கொண்டால் 56, 230 மெகாவாட்டுக்கு 62. உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமானால், எண்ணூர் மின் நிலையத்தில் இருப்பது 450 மெகாவாட். தூத்துக்குடியில் 2 இயந்திரங்கள் இயங்க வைத்திருக்கிறோம். 420 மெகாவாட்டு மொத்தம் 870 மெகாவாட்டுகள் இன்றைக்குக் கிடைக்கவேண்டியது. ஆனால் கிடைப்பது 450 மெகாவாட். இதில் மின்சார இலாகாவை பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் குறை சொல்லலாம். அல்லது பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் மின்சார இலாகா குறை சொல்லலாம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கவில்லை. எல்லோரும் நம்முடைய பொறியாளர்கள்தான். ஆனால் அதே நேரத்தில் நாம் நிறைவேற்ற வேண்டிய அளவுக்குப் பயன் கிடைக்கத் தக்க அளவுக்கு நிலைமை இல்லை. என்றால் அதற்கு என்ன பரிகாரம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு 30% மின்வெட்டை அமல் நடத்துகிறோம். அலுமினியம் உற்பத்தியாகாது. சிமென்ட் உற்பத்தியாகாது. இவைகள் எல்லாம் நம் நாட்டிலேயே இருக்கக்கூடிய தொழில்கள். பெர்ட்டிலைசர்ஸ் உருவாகாது. ஆனால் இதே பொருள்களை அதிக விலையிலே வெளிநாடுகளிலே இருந்து வாங்குகிறோம்.

தமிழ்நாடு மின்சார வாரிகத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது 587
விவாதம்-தொடர்ச்சி

1981 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அப்படி வாங்குவதனால் 2000த்திலிருந்து 2500 கோடி ரூபாய்கள் பெறுமானமுள்ள பொருள்களை வெளிநாடுகளிலே உற்பத்தியாகக் கூடியவற்றை வாங்குகிறோம். அதனாலே அன்னிய செலாவணி வீணாகிறது என்பது மாத்திரம் அல்ல அந்த நாட்டிலே இருக்கிற விலை உயர்வு பண வீக்கம் நம்முடைய நாட்டுக்கு வருகிறது. இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது குறைந்தது மேட்டூர் அனல் மின்திட்டத்தையாவது நிறுவுவதற்கு அந்த இயந்திரங்கள் வாங்கினால் அது நன்றாக இயங்கும். அந்த இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு மாநில மின்சார வாரியத்திற்கு அனுமதி தரவேண்டும் என்பதுதான் நம்முடைய கோரிக்கையாகும்.

இங்கே இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1980 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 10 ஆண்டுகளுக்கு மின்சக்தி நிலைமை மனநிறைவாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டு இருப்பது, மிகப் பெரிய அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது என்று இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அது குறித்து நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாமெல்லாம் நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்க வெட்டு வருகிறது. மகிழ்ச்சி. அது மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யப் போகிறது என்று நம்பிக்கையோடு இருக்கிறோம். 630 மெகாவாட் திட்டம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதுவே என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரத்தை எடுத்து கேரளாவுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம், ஆந்திரா மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்போகிறோம். கர்நாடக மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்போகிறோம், நான் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சொன்ன கருத்தை அப்படியே எடுத்துக் கொள்கிறேன். பள்ளம் இருக்கிற இடத்திலே தான் நீர் பாயும். கேரளாவிலிருந்து நாம் வாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால்—சென்டினல் செக்டார் ஸ்கீம் என்று சொல்கிறபோது எல்லோருக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் பங்கு போட்டுக் கொடுப்பார்கள். அதற்குப் பிறகு, அந்த மாநிலங்களுக்குப் போய் நாம் நல்லெண்ண அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்களிடமிருந்து மறுபடியும் அதிக விலை கொடுத்து மின்சாரம் பெறவேண்டிய அவசியம் வருகிறது—இது சரிதானா? மத்திய சர்க்கார்—சூப்பர் தெர்மல் ஸ்டேஷன்—ராட்சத அனல் மின்நிலையங்கள் என்று சொல்கிறார்களே அதிலே அதைச் செய்வது சரி. ஆனால் நெய்வேலியில் இருக்கின்ற சுரங்கத்திலிருந்து உற்பத்தி ஆகக்கூடிய மின்சார திட்டம் இருக்கிறதே அது ஏற்கனவே இருக்கிற திட்டத்தின் தொடர்ச்சி அல்லது விரிவாக்கம். 'இட் ஈஸ் ஆன் எக்ஸ்பான்ஷன்' இதையும் நேஷனல் தெர்மல் பவர் கார்ப்பரேஷன் நடத்துகிற சூப்பர் பவர் ஸ்டேஷனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியாகாது.

இதே இரண்டாவது சுரங்க வெட்டு வேலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் நம்முடைய சர்க்காரிடத்தில் கேட்டார்கள். அந்த மின்சாரம் முழுவதையும் எடுத்துக் கொள்வீர்களா? அப்படியானால் எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். எழுதிக்

588. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது
விவாதம்-தொடர்ச்சி

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

கொடுத்தோம். நிலம் கொடுப்பீர்களா என்று கேட்டார்கள். நிலம் கொடுத்து இருக்கிறோம். முழுவதையும் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று எழுத்து மூலம் எழுதிக் கொடுத்து இருக்கிறோம். நமக்குப் பற்றாக்குறை லையென்றால், மற்றவர்களுக்குப் போகட்டுமே, நாம் ஏன் அதன் பாதையில் நிற்க வேண்டும் என்று எண்ணம் தோன்றும். ஆனால் அந்த 4 மாநிலங்களை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, தமிழ்நாடு நான் நிரந்தரமான பற்றாக்குறையில் இருக்கிறது. 630 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெய்வேலி சுரங்கத்திலே அதிகாரிகள் மட்ட அளவிலே பேசியபோது சொல்லியது 170 அல்லது 176 மெகாவாட் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் அந்த முறையை நாம் எதிர்த்தோம். மின்சாரத்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் மத்திய அரசு உருவாக்குகின்ற மின் உற்பத்தியைப் பகிர்ந்து கொள்கிறபோது அந்தந்த மாநிலங்களின் பற்றாக்குறையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது நம்முடைய கருத்து. ஆனால் மத்திய அரசின் சார்பில் என்ன கருத்து சொல்லப் பட்டது என்றால், திட்டக் கமிஷனில் நிதி உதவி கொடுக்கிறார்கள்—சென்டிஸ் அசில்டென்ஸ்—காட்கில் பார்முலாவின் அடிப்படையில்—அந்த அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பார்முலாவே சரியில்லை என்று நாம் நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் வாதிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஏதோ குதிரை கீழேயும் தள்ளி குழியையும் பறித்தது என்று சொல்வார்களே அதைப்போல் நமக்கு வரவேண்டிய மத்திய நிதி உதவியும் வரவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, நமக்கு வரவேண்டிய மின்சாரமும் வரவில்லை.

இன்னொன்று என்ன எடுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்றால், ஒரு மாநிலம் எவ்வளவு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தியது—கன்சம்ஷன் இன் தி ஸ்டேட்—பவர் கட் இருக்கிற நம் மாநிலத்தில் எந்த அளவிற்கு கன்சம்ஷன் இருக்கும் என்பது தெரியும். நான் முன்பே சொன்னேன் அல்லவா? மின்வெட்டு உள்ள மாநிலத்தில் எப்படி கன்சம்ஷன் அதிகமாக இருக்கும்? ஆகவே, இரண்டு விதத்திலும் நமக்கு இழப்பு இருக்கிறது. ஒரு விதத்தில் கன்சம்ஷன் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அதனால் பங்கு போடுகிறபோது குறைகிறது. சென்டிஸ் அசில்டென்ஸ் என்று சொல்கிறபோது பர்காபிடா இன்கம் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். தமிழ்நாடு 3-4 ரூபாய் நேஷனல் ஆவரேஜை விட கூடுதலாக இருக்கிறது. அதனால் நமக்கு அடி விழுகிறது கிடைக்க வேண்டிய பணத்திலும் நமக்கு பாதகம், பிரித்துக்கொடுக்கிற மின்சாரத்திலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது.

ஆகவே, அரசின் சார்பில் நாம் தெளிவாகச் சொன்னோம் நீங்கள் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்கிறீர்கள். எங்கே பற்றாக்குறை இருக்கிறதோ அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். அதுதான் முறை. (இட் மஸ்ட் பி இன் தி ப்ரபோர்ஷன் டு டெபிசிட் இன் தி ஸ்டேட்) இதையெல்லாம் நினைவில் வைத்துத்தான்

1981 பிப்ரவரி 2]

திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

சொன்னேன். நல்லவேளை மாண்புமிகு காங்கிரஸ்கட்சித் தலைவர் எங்கள் கரத்தை வலுவூட்டுகின்ற வகையில் இங்கே எடுத்துப் பேசினார்கள், நிச்சயமாக அங்கேயும் எடுத்துச் சொல்வார்கள் என்று நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஏனென்றால் இது நியாயத்தின் (பிற்பகல் 2-00]

பால் கேட்பது. நம்முடைய நாட்டின் மக்களுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றி கேட்பது. நாம் இங்கே பொருளாதாரம் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்பதற்காக விடுக்கின்ற வேண்டுகோள் இது. நிச்சயமாக இதில் இருக்கிற நியாயத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். நியாயம் என்று தெரிந்தால் நிச்சயமாகப் புறக்கணிக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிறைய உண்டு. அதனால் நாங்கள் திரும்ப, திரும்ப வலியுறுத்துகிறோம். ஏதோ ஒரு அரசு வலியுறுத்துகிறது என்று இல்லாமல் இந்த மாமன்றம் வலியுறுத்துகிறது என்ற அடிப்படையிலேயும், டெல்லியிலே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே வலியுறுத்துகிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலேயும் எண்ணிப் பார்க்கும்போது இந்த நியாயத்திற்கு நிச்சயமாக வலியு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். இவைகள் எல்லாம் நிறைவு பெறமானால் நமக்கு greatest shock ஆக இல்லாமல். It will be a pleasant surprise ஆக இருக்கும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: * * *

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே. இதை ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனையாக எழுப்ப விரும்புகிறேன். நம்முடைய மன்றத்திலே இருக்கிற முறை, அமைச்சர்கள் பதிலுரை ஆற்றியபின், அவரது பேச்சில் ஏதாவது விளக்கம்பெற வேண்டியிருந்தால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எழுப்புவது நியாயம். அதுதான் இதற்குக் கடைபிடிக்கப்பட்ட ஒன்று. திடீரென்று ஒரு புது தகவலை மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது எந்த வகையிலே நியாயம்? இது அனுமதிக்கப்படுமா? (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் கொண்டுவருகிற விஷயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் இல்லை; ஆக, யாராவது பேசும் போது இந்தப் பிரச்சனையை கிளப்பி இருந்தால் அமைச்சர் இறுதி உரையிலே பதில் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கும். அவர்கள் பேசும்போது சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனால் சொல்ல வில்லை. இந்தப் பிரச்சினையைப் பொருத்தவரையில் அவர்கள் கொண்டுவர சிலபல வசதிகள் இருக்கின்றன. குறுகிய வினா மற்றும் வேறு பல வகைகளிலே கொண்டுவரலாம். ஒரு அமைச்சர் பேசி, விவாதம் முடிந்த பிறகு புதிய புதிய விவாதங்களை எழுப்புவது சரியல்ல. ஆகவே அவர்கள் வேறு வழிகளிலே இதைக் கொண்டுவரலாம்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க க்றப்பெற்றது.

[1981 பிப்ரவரி 2]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது பற்றிய விவாதத்திலேயும் அமைச்சருடைய உரையிலேயும் குறிப்பிட்டாத ஒரு புதிய கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் எழுப்பியுள்ளதால் அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, நம்முடைய முன்னவர் அவர்கள் சொல்வது போல் இதிலே ஊழல் நடந்திருக்கின்றது என்றோ குற்றச்சாட்டுகளோ நாங்கள் சொல்லவில்லை. அவர் அமைச்சரவர்களிடத்திலே ஒரு விளக்கம் கேட்டார். திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் திடீரென்று எழுந்து கேட்டிருக்கிறார், ஆகவே போதிய விவரங்கள் சேகரித்துதான் பதில் சொல்ல முடியும் என்றோ அல்லது திரு. ரகுமான்கான் கேட்ட கேள்விக்கு போதிய ஆதாரம் இல்லை என்றோ வேண்டுமானால் சொல்லலாம். ஆனால் அமைச்சரவர்கள் என்ன சொன்னார்? அப்படி அமைச்சரவர்கள் சொன்னதிலே கூட நான் தவறுகண்டு பிடிக்கவில்லை. இப்படித் திடீரென்று எழுந்து உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டிருப்பதால் எப்படிப் பதில் சொல்ல முடியும் என்று அவருடைய நிலையை அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், இத்தோடு விவகாரம் முடிகிறது. அரசாங்கத்தின் மீது திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் ஏதோ பெரிய குற்றச்சாட்டை சுமத்தி அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியாமல் திணறிவிட்டார்கள் என்ற நிலை இப்போது இல்லை. ஆகவே அவர் குறிப்பிட்டதை சபைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்குவது எப்படிச் சரியானதாக இருக்கும். தலைவருடைய தீர்ப்பை நான் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. ஆனால்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் கேட்டது அமைச்சரின் பேச்சை ஒட்டியதில்லை. அது ஒரு புதிய பிரச்சினை.

திரு. அ. ரகுமான்கான்: அவருடைய இலாக்கா சம்பந்தப் பட்டதுதானே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவருடைய இலாக்கா சம்பந்தப்பட்டதாக இருந்தாலும் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கேள்வி கேட்ட விதத்திலேதான் தவறு இருக்கின்றது. குற்றச்சாட்டு என்ற வடிவத்திலே அவருடைய கேள்வி அமைந்திருந்தது. அதனால்தான் அவர் குறிப்பிட்டதை நான் நீக்கினேன். குற்றச்சாட்டுக்கள் கொண்டுவருவதற்கென்று ஒரு முறை இருக்கிறது. அதை எப்போது கொண்டு வர வேண்டும் என்கின்ற முறையும் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் அவ்வாறு வேறு வகைகளிலே இவற்றைக் கொண்டுவருவதற்குரிய உரிமைகளும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது.

1981 பிப்ரவரி 2]

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவரவர்களே, 1977 ஆம் ஆண்டு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் பேசியதில் தெளிவாகத் தெரியாத விவகாரம் ஏதாவது இருந்தால் மட்டும் விளக்கம் கேட்கலாம். ஏனென்றால் நேரம் இல்லை.

* திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவரவர்களே, 1977 ஆம் ஆண்டு திருமுட்டத்திலே எலக்ட்ரிக் சிஸ்டம் உள்ள இடத்திலே நந்தனார் கல்விக் கழகத்திற்குச் சொந்தமான இடங்களுக்குரிய பில் என்னிடத்திலே கொடுக்கப்படாமல் அது அங்கேயே கிடந்து என்னுடைய காரியதரிசியான திரு. பக்கிரிசாமி அவர்கள் கண்டுபிடித்துக் கொண்டுவந்து என்னிடத்திலே கொடுத்தார் என்று சொன்னேனே தவிர பக்கோடா வாங்கியதாகவோ நான் தின்றதாகவோ சொல்லவில்லை. என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து உத்தியோகம் சம்பந்தப்பட்ட வகையிலே 4,000 மனுக்கள் வாங்கப்பட்டு அதிலே 300 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்திற்காக அரசியல் சட்டப்படி உத்தரவு போடப்பட்ட பிறகும் 130 பேருக்குதான் இனி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறதே, அந்த 300-ன் கதி என்ன? அந்த 300 பேர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கான விளக்கத்தை அமைச்சரவர்கள் சொல்லவேண்டும். 1952-லே இருந்து அங்கே உத்தியோகம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றாலும் கூட நமது அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பேற்ற 1977-லே இருந்து இதுவரை ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை. மிகுந்த அக்கறை உள்ள அமைச்சரவர்கள் வந்த பிறகும் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதற்கு விளக்கம் கேட்கிறேன்.

[பிற்பகல் 2-10]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : விவாதம் முடிந்த பிறகு எப்படி விளக்கம் கேட்க வேண்டும் என்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் நல்ல கேள்வியாகக் கேட்டார்கள். நான் சொல்கிறபோது அதிலே சந்தேகங்கள் ஏற்பட்டால் அவற்றைப் பற்றி விளக்கங்கள் கேட்கலாம்.

(கூச்சல்-குழப்பம்)

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி சரியான கேள்வி. 370 வேலைகள் காலியாயிருக்கின்றன என்று முதலில் தீர்மானித்தார்கள். தொழிற் சங்கங்களோடு ஒப்பந்தம் போடுகிறபோது வேலை நிர்ணய ஒப்பந்தம் ஒன்று போட்டார்கள். அதன்படி எந்த வேகன்சியும் இல்லை என்றாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு இப்போது நான் நேற்று முன்தினம் அதிகாரிகளை

592 தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

[மாண்புமிகு திரு. ச. ராமச்சந்திரன்]

[1981 பிப்ரவரி 2]

அழைத்து நேரில் பேசியபோது 140 இடங்கள் இருக்கின்றன என அறிந்தேன் அதிலாவது அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் தீர்மானித்திருக்கிறோம். அதைத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று. 4-2-1981-ம் தேதி புதன்கிழமை காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.12 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

182. சென்னை-600004 லுள்ள இராமகிருஷ்ணா மிஷன் ஈணவர் இல்லத்துடன் இணைக்கப்பெற்றுள்ள கல்வி நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை செய்யக்கூடிய குறிப்பிட்ட சில இனங்களுக்கு (இயந்திரங்கள்) காக் செலுத்த வேண்டிய விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிகவர்கள் அறக்கட்டளைகள் துறையின் 25.10.1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 1113 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு. (தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1959) 53 (5) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது).

183. தமிழ்நாடு 1940 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் விதிகளில் சில திருத்தங்கள் செய்வது குறித்து உள்துறையின் 3. 11.1980 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற 2909 ஆம் எண் அறிவிப்பில் வெளியான அறிவிப்பு. (தமிழ்நாடு 1939 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 4/1939) 133. (3) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது)).

184. தமிழ்நாடு வேளாண் தொழில் கழகத்தின் 1977-78 ஆம் ஆண்டிற்கான 12-ஆவது அறிக்கையும் (தமிழ். ஆங்கிலம்) அதன்மீதான அரசின் மறு ஆய்வும் (தமிழ்). (1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது)).

185. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான கணக்குகள் மீதான தணக்கை அறிக்கையும் 31.8.1979 ஆம் தேதிவரையிலான ஐந்தொகைக் குறிப்பும் (ஆங்கிலம்) (1948 ஆம் ஆண்டு மின்சக்தி (வழங்கல்) சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 54/1948) 69 (5) (ஏ) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது).